

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

7705 *Reial decret llei 9/2013, de 12 de juliol, pel qual s'adopten mesures urgents per garantir l'estabilitat financera del sistema elèctric.*

I

Des que la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, va iniciar el procés de liberalització en les activitats de generació i comercialització d'energia elèctrica, el model del sector elèctric a Espanya s'ha articulatsobre els principis de suficiència d'ingressos i percepció d'una remuneració adequada pels diferents actors que hi participen.

La ratificació per Espanya del Tractat de la Carta Europea de l'Energia amb data 11 de desembre de 1997 i la contínua incorporació al nostre dret intern de l'ordenament comunitari han suposat, per la seva part, l'assumpció dels principis que els vertebrèn, i, amb això, el foment de les energies renovables, la creació de condicions que afavoreixin la utilització de l'energia de la forma més econòmica i respectuosa amb el medi ambient i l'estímul de l'eficiència energètica.

Juntament amb aquests principis que defineixen el model, la intervenció pública a través de la regulació té per objecte garantir la seguretat de subministrament, amb l'assumpció que el funcionament del mercat permet la sostenibilitat econòmica i financera del sector elèctric, i que els diferents agents intervinents s'han d'acomodar a les circumstàncies específiques d'un sector canviant, si això és necessari per tal de garantir la sostenibilitat esmentada.

No obstant això, des de fa una dècada, el sistema elèctric espanyol genera un dèficit tarifari que, amb el pas del temps, s'ha convertit en estructural, atès que els costos reals associats a les activitats regulades i al funcionament del sector elèctric són superiors a la recaptació pels peatges que fixa l'Administració i que paguen els consumidors.

Entre els anys 2004 i 2012 els ingressos del sistema elèctric per peatges dels consumidors s'han incrementat en un 122 per cent, mentre que l'augment dels costos regulats del sistema en el període esmentat ha estat d'un 197 per cent. D'entre les partides de costos que han contribuït més a aquest increment destaquen les primes del règim especial i les anualitats de dèficits acumulats, partides que s'han multiplicat per sis i per nou respectivament en el període esmentat.

Segons les últimes dades disponibles de la Comissió Nacional d'Energia, en un saldo de deute acumulat de 26.062,51 milions d'euros a 10 de maig de 2013. De manera complementària al càlcul del deute del sistema elèctric, la Comissió esmentada assenyala que des de l'any 2003 i fins al 10 de maig de 2013, l'import satisfet per finançar el dèficit del sistema elèctric a través de les anualitats que s'incorporen en els peatges d'accés dels consumidors, a preus corrents de cada any, puja a 11.823 milions d'euros.

Aquestes xifres donen compte del caràcter insostenible del dèficit del sector elèctric i de la necessitat d'adoptar mesures urgents de vigència immediata que permetin posar terme a la situació esmentada.

Partint dels fonaments que justifiquen la intervenció pública en el sector, i amb l'objecte de corregir els desajustos produïts per l'evolució expansiva de les partides de costos del sistema elèctric, els últims anys s'han adoptat una sèrie de mesures de caràcter urgent que afecten tant la partida de costos com la d'ingressos.

Entre aquestes mesures cal esmentar, en primer lloc, el Reial decret llei 6/2009, de 30 d'abril, pel qual s'adopten determinades mesures en el sector energètic i s'aprova el bo social, que va establir una sèrie de límits anuals decreixents al dèficit de la tarifa elèctrica amb l'horitzó de la seva supressió el 2013, i va crear, alhora, un mecanisme de finançament del dèficit acumulat, mitjançant la cessió dels drets de cobrament al

denominat Fons de titulització del dèficit del sistema elèctric (FADE) i la seva col·locació a tercers a través d'un mecanisme competitiu.

Després de l'aprovació del Reial decret llei 6/2009, de 30 d'abril, es van succeir, tanmateix, una sèrie de circumstàncies que van provocar que els límits anuals màxims de dèficit establerts *ex ante* fossin insuficients. Així, factors com la caiguda significativa de la demanda, l'increment en la producció elèctrica a partir de fonts renovables primades i la reducció dels preus de mercat (en bona mesura determinada per la delicada situació econòmica internacional) van provocar increments dels desajustos temporals de difícil absorció. Aquests desajustos no es podrien haver cobert mitjançant un increment dels peatges d'accés sense agreujar i comprometre la ja per si mateixa complexa situació econòmica de les famílies i les empreses i sense afectar, per això, de manera molt transcendent, el conjunt de l'activitat econòmica.

Per aquest motiu, tant el Reial decret llei 6/2010, de 9 d'abril, de mesures per a l'impuls de la recuperació econòmica i l'ocupació, com el Reial decret llei 14/2010, de 23 de desembre, pel qual s'estableixen mesures urgents per a la correcció del dèficit tarifari del sector elèctric, van adoptar noves mesures d'urgència per solucionar el problema.

Així, el Reial decret llei 14/2010, de 23 de desembre, esmentat, va elevar els límits màxims de dèficit que havia establert el Reial decret llei 6/2009, de 30 d'abril, per als anys 2010, 2011 i 2012, i va mantenir l'objectiu de no-aparició de nou dèficit en el sistema elèctric a partir del 2013. A més es va procedir a l'adopció d'altres mesures puntuals de protecció al consumidor i de reducció de determinades partides dels costos i els ingressos del sistema.

Entre les mesures de reducció de costos imputables als peatges d'accés, es limitaven les hores equivalents primades de funcionament de les instal·lacions fotovoltaïques per corregir els desviaments en les previsions de generació d'aquesta tecnologia i s'incrementava, modificant amb aquesta finalitat la Llei 39/2010, de 22 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2011, la quantia establerta per a l'atorgament de l'aval de l'Estat per fer front als dèficits previstos per als anys 2010 i 2011, fins a un màxim de 22.000 milions d'euros.

Pel costat dels ingressos, es va establir l'obligació dels productors d'energia de fer front a un peatge de generació, atesa la incidència d'aquesta activitat en el desenvolupament de les xarxes de transport i distribució.

De la mateixa manera, al llarg de l'any 2012 i fins avui s'han adoptat noves mesures de caràcter urgent amb l'identificat propòsit de fer front a les desviacions que, per l'agreujament dels factors ja al·ludits, es van anar posant de manifest en relació amb les estimacions inicials.

Entre les mesures adoptades el 2012 destaquen, en primer lloc, el Reial decret llei 1/2012, de 27 de gener, pel qual es procedeix a la suspensió dels procediments de preassignació de retribució i a la supressió dels incentius econòmics per a noves instal·lacions de producció d'energia elèctrica a partir de cogeneració, fonts d'energia renovables i residus, que va suprimir els incentius per a la construcció de les instal·lacions de tecnologies de règim especial, a fi d'evitar la incorporació de nous costos al sistema elèctric.

Després d'això, el Reial decret llei 13/2012, de 30 de març, pel qual es transposen directives en matèria de mercats interiors d'electricitat i gas i en matèria de comunicacions electròniques, i pel qual s'adopten mesures per a la correcció de les desviacions per desajustos entre els costos i ingressos dels sectors elèctric i gasista, des de la perspectiva de la reducció dels costos del sector elèctric, fixa uns nous criteris per a la regulació de la retribució de les activitats de distribució i transport, ajusta la retribució corresponent a 2012, alhora que limita l'execució de noves instal·lacions de transport, tant en el sector elèctric com en el gasista, i disminueix l'import que s'ha de satisfer a les empreses de generació d'electricitat pel concepte de «garantia de potència», entre d'altres.

De la mateixa manera, corregeix la retribució de l'activitat de generació en els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars, a través del cost que es reconeix per

l'adquisició de combustible, i vincula el pagament per garantia de potència a la disponibilitat real de les plantes.

En la mateixa línia, el Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, incorpora altres mesures addicionals relatives al règim retributiu de les centrals de generació en règim ordinari en els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars, estableix com a obligatòria la imposició d'un suplement territorial en els peatges d'accés i tarifes d'últim recurs per a les comunitats autònomes que graven les activitats o les instal·lacions destinades al subministrament elèctric amb tributs propis o recàrrecs sobre els tributs estatals i modifica, a més, la retribució de l'activitat de transport, de manera que s'estableix que la retribució en concepte d'inversió s'ha de reconèixer per a actius en servei no amortitzats, i s'ha de prendre com a base per a la seva retribució financera el valor net d'aquests actius.

En el pla dels ingressos, es va aprovar la Llei 15/2012, de 27 de desembre, de mesures fiscals per a la sostenibilitat energètica, que reconeix com a objectiu l'harmonització del sistema fiscal amb un ús més eficient i respectuós amb el medi ambient i la sostenibilitat, en línia amb els principis bàsics que regeixen la política fiscal, energètica i ambiental de la Unió Europea. Atès el fort impacte econòmic i ambiental del sector energètic, aquesta Llei va introduir mesures de caràcter excepcional perquè els costos del sistema fossin finançats tant amb els ingressos que procedeixen dels peatges d'accés i altres preus regulats, com de determinades partides provinents dels pressupostos generals de l'Estat.

A aquest efecte, s'introdueixen en el sistema tributari noves figures impositives i es reconeix expressament que un import equivalent de la recaptació s'ha de destinar a cobrir determinats costos del sistema elèctric. En primer lloc, es regulen tres nous impostos sobre el valor de la producció de l'energia elèctrica, sobre la producció de combustible nuclear gastat i residus radioactius resultants de la generació d'energia nucleoeelèctrica i sobre l'emmagatzematge de combustible nuclear gastat i residus radioactius en instal·lacions centralitzades. D'altra banda, es crea un cànon per utilització de les aigües continentals per a la producció d'energia elèctrica i es modifiquen els tipus impositius dels impostos especials establerts per al gas i el carbó, a més de suprimir-se les exempcions previstes per a determinats productes energètics utilitzats en la producció d'energia elèctrica i en la cogeneració d'electricitat i calor útil. Finalment, es modifica la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, en aspectes relacionats amb el dret a la percepció d'un règim econòmic primat per instal·lacions d'energia renovable que utilitzin combustibles.

Les modificacions contingudes en les normes anteriorment esmentades van permetre reduir determinats costos del sistema i incrementar els ingressos ja que combinaven actuacions de caràcter regulador i fiscal.

Per la seva banda, la Llei 17/2012, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2013, estableix tres mesures de caràcter excepcional. En primer lloc, se suspèn, de la mateixa manera que en l'exercici precedent, l'aplicació del mecanisme de compensació dels extracostos de la generació en territoris insulars i extrapeninsulars a càrrec dels pressupostos generals de l'Estat. En segon lloc, amb vigència exclusiva per a 2013, la Llei disposa que no són aplicables les limitacions a avals del Fons de titulització del dèficit del sistema elèctric que estableix la disposició addicional vint-i-unena de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, relativa a la suficiència dels peatges d'accés i els desajustos d'ingressos de les activitats regulades del sector elèctric. En tercer lloc, estableix una sèrie d'aportacions per finançar els costos del sistema elèctric referits al foment d'energies renovables equivalents a la suma de l'estimació de la recaptació anual corresponent a l'Estat derivada dels tributs inclosos en la Llei de mesures fiscals per a la sostenibilitat energètica i el 90 per cent de l'ingrés estimat per la subhasta dels drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, amb un màxim de 450 milions d'euros.

També, el Reial decret llei 29/2012, de 28 de desembre, de millora de la gestió i la protecció social en el sistema especial per a empleats de la llar i altres mesures de caràcter econòmic i social, va disposar que els desajustos temporals de liquidacions del

sistema elèctric produïts el 2012 tinguessin la consideració de dèficit d'ingressos del sistema de liquidacions elèctric per a aquell any i que generaria drets de cobrament que els titulars podrien cedir al Fons de titulització del dèficit del sistema elèctric, i això amb caràcter addicional als 1.500 milions d'euros de dèficit ja reconegut en la disposició addicional vint-i-unena de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric. D'altra banda, per garantir l'objectiu final per al qual es va establir el mecanisme de preassignació de retribució per a les instal·lacions de règim especial, això és, assegurar un règim econòmic sota el pressupost i la condició de l'execució completa de la instal·lació en un termini concret, es va introduir una habilitació per a la supressió o correcció del règim econòmic primat en cas de constatació de l'incompliment de les obligacions que constitueixen pressupost essencial de l'adquisició definitiva d'aquest règim econòmic.

De la mateixa manera, el Reial decret llei 2/2013, d'1 de febrer, de mesures urgents en el sistema elèctric i en el sector financer, va introduir noves mesures per corregir els desajustos entre els costos del sector elèctric i els ingressos obtinguts a partir dels preus regulats, per intentar evitar l'assumpció d'un nou esforç per part dels consumidors. Per a això, es va modificar l'índex d'actualització dels costos del sector elèctric, amb la finalitat d'utilitzar una referència més estable que no es veiés afectada per la volatilitat dels preus d'aliments no elaborats ni dels combustibles d'ús domèstic. Així, amb efectes a partir de l'1 de gener de 2013, la referència a l'índex de preus de consum prevista en la normativa del sector per actualitzar les retribucions, les tarifes i les primes se substitueix per la referència a l'índex de preus de consum a impostos constants sense aliments no elaborats ni productes energètics (IPC-IC subjacent).

Aquest Reial decret llei 2/2013, d'1 de febrer, va modificar, a més, el Reial decret 661/2007, de 25 de maig, pel qual es regula l'activitat de producció d'energia elèctrica en règim especial, amb l'objecte de garantir una rendibilitat raonable per a aquestes instal·lacions i evitar, al mateix temps, una sobreretribució d'aquestes que recauria sobre els altres subjectes elèctrics. Per aquest motiu, a partir de l'entrada en vigor del Reial decret llei són dues les opcions de venda de l'energia produïda en instal·lacions de règim especial: la cessió de l'electricitat al sistema percebent una tarifa regulada o la venda de l'electricitat al mercat de producció d'energia elèctrica, sense complement de prima.

El 20 de juny de 2013 el Ple del Congrés dels Diputats ha aprovat la Llei per la qual s'estableix el finançament a càrrec dels pressupostos generals de l'Estat de determinats costos del sistema elèctric, ocasionats pels incentius econòmics per al foment a la producció d'energia elèctrica a partir de fonts d'energies renovables, i es concedeix un crèdit extraordinari per import de 2.200.000.000 euros en el pressupost del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme.

Adicionalment a aquest ajust dels costos s'han adoptat altres normes que han suposat un increment dels peatges d'accés per als consumidors, i per tant, dels ingressos del sistema elèctric.

Com es pot comprovar, les mesures adoptades durant aquests mesos passats s'han projectat de manera proporcional i equilibrada sobre els diferents subjectes del sector elèctric, en termes que, amb els elements de judici disponibles quan es va iniciar l'any 2013, semblaven permetre assolir l'objectiu de suficiència tarifària a principis d'aquest any 2013, gràcies a l'esforç suportat pels consumidors i les empreses que operen en el sector i a les partides pressupostàries destinades a l'efecte.

Per aquesta raó, el Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, en l'exercici pressupostari que suposa l'elaboració de l'Ordre IET/221/2013, de 14 de febrer, per la qual s'estableixen els peatges d'accés a partir de l'1 de gener de 2013 i les tarifes i les primes de les instal·lacions del règim especial, va procedir a mantenir el preu dels peatges d'accés a les xarxes per considerar que els ingressos serien suficients per cobrir els costos del sistema l'any 2013.

Tanmateix, durant el primer semestre de 2013 s'han produït una sèrie de fets que han variat les hipòtesis sobre les quals es van fer les estimacions a principi d'any, la qual cosa portarà com a conseqüència l'aparició de nous desajustos al final de l'exercici si no es prenen mesures d'urgència per corregir la situació.

Aquestes desviacions estan motivades pel fet que en els primers mesos de l'any 2013 s'han donat unes condicions meteorològiques atípiques, i el nivell de pluviometria i les condicions de vent han estat molt superiors a les mitjanes històriques.

Aquestes condicions han provocat un doble efecte. D'una banda, han ocasionat l'enfonsament del preu del mercat diari fins a un nivell mínim de 18,17 €/MWh de mitjana en el mes d'abril, que ha donat com a resultat un preu mitjà en els sis primers mesos de 2013 que no arriba als 37 €/MWh, molt inferior als 51,19 €/MWh previstos per al conjunt de l'any. D'altra banda, s'ha produït un increment de les hores de funcionament de determinades tecnologies, i en particular de l'eòlica amb dret a règim primat. Tot això ha determinat una notable desviació a l'alça del sobrecost del règim especial, com a conseqüència dels preus del mercat més baixos registrats.

A més, per efecte de la reducció de l'activitat econòmica i l'afecció de la crisi econòmica sobre les economies domèstiques, s'ha produït una contracció de la demanda més acusada del que es preveia. Així, el balanç elèctric publicat per Red Eléctrica de España, SA, com a operador del sistema, mostra a data 5 de juliol de 2013 una disminució de la demanda d'un 2,7 per cent del començament de l'any 2013 ençà, i una caiguda d'un 2,3 per cent l'últim any mòbil davant d'una caiguda estimada del 0,3 per cent considerada a l'Ordre IET/221/2013, de 14 de febrer. Aquest fet té un impacte negatiu derivat de la reducció dels ingressos per peatges d'accés d'energia elèctrica.

D'altra banda, en el procediment d'elaboració dels pressupostos generals de l'Estat per a 2014 el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques ha posat de relleu la impossibilitat de complir completament la disposició addicional primera del Reial decret llei 6/2009, de 30 d'abril, pel qual s'adopten determinades mesures per al sector energètic i s'aprova el bo social. Aquesta disposició estableix que les compensacions pels extracostos de generació dels sistemes insulars i extrapeninsulars s'han de finançar a càrrec dels pressupostos generals de l'Estat. El motiu és la difícil situació pressupostària la qual no permet dotar, en la seva totalitat, aquest extracost sense comprometre el compliment dels objectius de dèficit fixats per a l'exercici 2014.

Aquestes circumstàncies fan patent tant la necessitat imperiosa d'adoptar de manera immediata una sèrie de mesures urgents per garantir l'estabilitat financera del sistema elèctric com, alhora, la pertinència d'emprendre una revisió del marc regulador que permeti la seva adaptació als esdeveniments que defineixen la realitat del sector en cada període determinat per tal de mantenir la sostenibilitat del sistema elèctric.

A tot això s'afegeix que el Programa nacional de reformes, presentat pel Govern d'Espanya a la Comissió Europea el passat 30 d'abril de 2013, contenia el compromís del Govern de presentar, en el primer semestre d'aquest any, un paquet de mesures normatives amb vista a garantir l'estabilitat financera del sistema elèctric.

Sobre la base d'aquests principis, i en línia amb les modificacions referides anteriorment, el present Reial decret llei articula, amb caràcter urgent, una sèrie de mesures, equilibrades, proporcionades i d'ampli abast, destinades a garantir l'estabilitat financera del sistema elèctric com a pressupost ineludible de la seva sostenibilitat econòmica i de la seguretat de subministrament, i dirigides a totes les activitats del sector elèctric.

II

En primer lloc, s'habilita el Govern per aprovar un nou règim jurídic i econòmic per a les instal·lacions de producció d'energia elèctrica existents a partir de fonts d'energia renovable, cogeneració i residus. Així, es modifica l'article 30.4 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, per introduir els principis concrets sobre els quals s'ha d'articular el règim esmentat, amb l'objecte de delimitar el marge d'actuació del Govern en el desplegament dels règims retributius per a aquestes instal·lacions. Aquest es basa en la percepció dels ingressos derivats de la participació en el mercat, amb una retribució addicional que, en cas que sigui necessari, cobreixi els costos d'inversió que una empresa eficient i ben gestionada no recuperi en el mercat. En aquest sentit, de conformitat amb la jurisprudència comunitària, s'entén per empresa eficient i ben gestionada l'empresa

dotada dels mitjans necessaris per a l'exercici de la seva activitat, els costos de la qual són els d'una empresa eficient en l'activitat esmentada i considerant els ingressos corresponents i un benefici raonable per la realització de les seves funcions. L'objectiu és garantir que no es prenguin com a referència els elevats costos d'una empresa ineficient.

D'aquesta manera es pretén la cobertura dels costos addicionals d'aquestes instal·lacions respecte de les de la resta de tecnologies en el mercat.

Aquest marc articula una retribució que ha de permetre a les instal·lacions renovables, a les de cogeneració i residus cobrir els costos necessaris per competir en el mercat en nivell d'igualtat amb la resta de tecnologies i obtenir una rendibilitat raonable.

Per al càlcul de la retribució específica s'han de considerar, per a una instal·lació tipus, els ingressos per la venda de l'energia generada valorada al preu del mercat de producció, els costos d'explotació mitjans necessaris per dur a terme l'activitat i el valor de la inversió inicial de la instal·lació tipus, tot això per a una empresa eficient i ben gestionada. D'aquesta manera s'instaura un règim retributiu sobre paràmetres estàndard en funció de les diferents instal·lacions tipus que s'estableixin.

A més, es disposa que en cap cas s'han de tenir en consideració els costos o les inversions que estiguin determinats per normes o actes administratius que no siguin aplicables a tot el territori espanyol i que, en tot cas, els costos i les inversions han de respondre exclusivament a l'activitat de producció d'energia elèctrica.

D'aquesta manera, es fa una assignació equilibrada dels costos imputables al sistema elèctric, als consumidors elèctrics i als contribuents, en la mesura en què part d'aquests costos es financen a càrrec del pressupost general de l'Estat.

Així mateix, la Llei 54/1997, de 27 de novembre, concreta la plasmació normativa del concepte de rendibilitat raonable, i l'estableix, en línia amb la doctrina jurisprudencial sobre el particular sorgida els últims anys, en una rendibilitat de projecte, que gira, abans d'impostos, sobre el rendiment mitjà en el mercat secundari de les obligacions de l'Estat a deu anys aplicant el diferencial adequat.

Aquest nou marc regulador dóna una resposta global al canvi rellevant de les circumstàncies experimentat els últims anys, en termes que obeeixen a motius més que justificats. Les inversions en aquestes tecnologies segueixen estant protegides i es veuen degudament fomentades a Espanya per aquest nou marc normatiu, que, sens dubte, és en el seu conjunt favorable per a totes aquestes, entre d'altres raons per consagrar el criteri de revisió dels paràmetres retributius cada sis anys a fi de mantenir el principi de rendibilitat raonable reconegut legalment. D'aquesta manera, es tracta de consolidar la contínua adaptació que la regulació ha experimentat per mantenir aquesta rendibilitat raonable mitjançant un sistema previsible i sotmès a concreció temporal.

Per articular aquest nou règim es procedeix a la derogació de l'article 4 del Reial decret llei 6/2009, de 30 d'abril, pel qual s'adopten determinades mesures en el sector energètic i s'aprova el bo social, del Reial decret 661/2007, de 25 de maig, pel qual es regula l'activitat de producció d'energia elèctrica en règim especial, i del Reial decret 1578/2008, de 26 de setembre, de retribució de l'activitat de producció d'energia elèctrica mitjançant tecnologia solar fotovoltaica per a instal·lacions posteriors a la data límit de manteniment de la retribució del Reial decret 661/2007, de 25 de maig, per a la tecnologia esmentada. No obstant això, amb l'objecte de mantenir tant els fluxos retributius a les instal·lacions com la resta de procediments, drets i obligacions, es disposa que el que preveuen les normes esmentades s'ha d'aplicar, llevat d'alguns aspectes, amb caràcter transitori mentre no s'hagi aprovat la nova regulació.

D'aquesta manera, les instal·lacions han de ser objecte, si s'escau, d'una liquidació a compte a l'empara d'aquest règim transitori i posteriorment, una vegada s'aprovin les disposicions normatives necessàries per a l'aplicació del nou règim econòmic, s'han de sotmetre a la regularització corresponent pels drets de cobrament o les obligacions de pagament resultants de l'aplicació de la nova metodologia, amb efectes des de l'entrada en vigor del present Reial decret llei.

Per tant, encara que es fixa l'efectivitat de les disposicions normatives retributives que s'aprovin amb efectes des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, la norma atorga

la previsibilitat necessària als agents ja que estableix el mecanisme retributiu, amb participació en el mercat i percepció d'una retribució de la inversió, i determina a més la taxa de rendibilitat raonable per a la instal·lació tipus.

D'altra banda, per a les instal·lacions que a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei tinguin dret al règim econòmic primat, es determina una rendibilitat, abans d'impostos, que gira sobre el rendiment mitjà dels últims deu anys de les obligacions de l'Estat a deu anys, en el mercat secundari, incrementada en 300 punts bàsics, i que en tot cas es pot revisar als sis anys.

En segon lloc, s'estableixen una sèrie de mesures de caràcter urgent en relació amb el règim retributiu de les activitats de distribució i transport.

La metodologia de càlcul de la retribució de l'activitat de distribució està actualment regulada en el Reial decret 222/2008, de 15 de febrer, pel qual s'estableix el règim retributiu de l'activitat de distribució d'energia elèctrica. Aquest règim s'ha vist modificat pel Reial decret llei 13/2012, de 30 de març. Així, l'article 5 estableix que per a l'activitat de distribució, el ministre d'Indústria, Energia i Turisme ha d'elevat al Govern, per a la seva aprovació, una proposta de reial decret que vinculi la retribució per inversió de les instal·lacions als actius en servei no amortitzats, així com que la meritació i el cobrament de la retribució generada per les instal·lacions s'iniciï des de l'1 de gener de l'any n+2, on n és l'any de posada en servei de la instal·lació.

A més, el Reial decret llei 2/2013, d'1 de febrer, de mesures urgents en el sistema elèctric i en el sector financer, va determinar, respectivament, el criteri de meritació de la retribució abans esmentat i que en totes les metodologies que continguin actualitzacions vinculades a l'índex de preus de consum s'ha de substituir aquest índex per l'índex de preus de consum a impostos constants sense aliments no elaborats ni productes energètics.

Per tant, l'aprovació de l'Ordre IET/221/2013, de 14 de febrer, per la qual s'estableixen els peatges d'accés a partir de l'1 de gener de 2013 i les tarifes i primes del règim especial, es va fer a l'empara del Reial decret 222/2008, de 15 de febrer, però condicionada als principis del Reial decret llei 13/2012, de 30 de març, i del Reial decret llei 2/2013, d'1 de febrer.

Quant a la metodologia de càlcul i revisió de la retribució de l'activitat de transport, aquesta està regulada en el Reial decret 2819/1998, de 23 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport i distribució d'energia elèctrica, i en el Reial decret 325/2008, de 29 de febrer, pel qual s'estableix la retribució de l'activitat de transport d'energia elèctrica per a instal·lacions posades en servei a partir de l'1 de gener de 2008. Aquest règim retributiu s'ha vist modificat igualment pels ja assenyalats Reial decret llei 13/2012, de 30 de març, i Reial decret llei 2/2013, d'1 de febrer, i pel Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat.

L'article 6 de l'esmentat Reial decret llei 13/2012, de 30 de març, disposa que per a l'activitat de transport, el ministre d'Indústria, Energia i Turisme ha d'elevat al Govern, per a la seva aprovació, una proposta de reial decret amb el mateix criteri de meritació i cobrament de la retribució que en l'activitat de distribució. Així mateix, l'article 39 del Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, introdueix, com a criteri per a l'activitat de transport, que la retribució en concepte d'inversió es faci per als actius en servei no amortitzats prenent com a base, per a la seva retribució financera, el valor net d'aquests.

Així doncs, de la mateixa manera que en el cas de l'activitat de distribució, ens trobem que en el moment d'elaboració de l'Ordre IET/221/2013, de 14 de febrer, la normativa que regulava la metodologia de càlcul de la retribució de l'activitat de transport era el Reial decret 2819/1998, de 23 de desembre, i el Reial decret 325/2008, de 29 de febrer, si bé la seva aplicació es veia igualment sotmesa als principis assenyalats en el Reial decret llei 13/2012, de 30 de març, en el Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, i en el Reial decret llei 2/2013, d'1 de febrer.

Per tant, el present Reial decret llei modifica la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, a fi d'introduir una sèrie de principis retributius addicionals per al transport i

la distribució d'energia elèctrica. En primer lloc, assenyala que en les metodologies de retribució d'aquestes activitats s'han de considerar els costos necessaris per dur a terme l'activitat per una empresa eficient i ben gestionada, mitjançant l'aplicació de criteris homogenis a tot el territori espanyol. En segon lloc, afirma que aquests règims econòmics han de permetre una retribució adequada a la d'una activitat de baix risc, ja que les activitats de xarxa no estan exposades directament als riscos propis del mercat de producció i perquè, amb independència de la situació de la demanda, els règims retributius atorguen per a les instal·lacions en servei una retribució durant la vida útil regulatòria d'aquesta, sempre que aquesta es mantingui operativa. En aplicació d'aquest últim principi s'estableix una taxa de retribució dels actius lligada a les obligacions de l'Estat més un diferencial.

No obstant això, atès que aquest Reial decret llei s'aprova vençut el primer semestre de l'any, s'ha optat per atribuir caràcter definitiu a la part proporcional de la retribució que recull l'Ordre IET/221/2013, de 14 de febrer, fins a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei. Així mateix, a partir de la data esmentada, s'estableix una metodologia transitòria que ha de regir fins que s'iniciï el primer període regulador a l'empara dels reials decrets de retribució que preveuen els articles 5 i 6 del Reial decret llei 13/2012, de 30 de març. Tot això garanteix l'aplicació d'una taxa adequada de retribució anual, en línia amb allò establert amb caràcter general.

Les mesures relatives a la modificació del règim retributiu per a les instal·lacions de règim especial i per a les activitats de transport i distribució s'adopten amb caràcter d'urgència per la necessitat de reduir els costos del sistema amb caràcter immediat amb l'objecte d'iniciar la correcció dels desajustos en aquest moment, i evitar així que a finals d'any hi pugui haver un nou desajust entre els ingressos i els costos del sistema.

D'altra banda, l'article 12 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, assenyala que les activitats per al subministrament d'energia elèctrica que es duguin a terme en els territoris insulars i extrapeninsulars són objecte d'una reglamentació singular que atén les especificitats derivades de la ubicació territorial.

Per la seva banda, el Reial decret 325/2008, de 29 de febrer, pel qual s'estableix la retribució de l'activitat de transport d'energia elèctrica per a instal·lacions posades en servei a partir de l'1 de gener de 2008, estableix que els estàndards serien únics per a tot el territori nacional, fet que suposa que, o bé s'inclou aquest sobrecost en el càlcul dels estàndards nacionals, o bé es creen uns estàndards específics per als sistemes insulars o extrapeninsulars.

Amb la finalitat d'assignar els costos correctament i no crear uns estàndards distorsionats s'ha optat per determinar uns estàndards específics per als sistemes insulars o extrapeninsulars, per a la qual cosa és necessari modificar diverses disposicions del Reial decret 325/2008, de 29 de febrer.

La urgència per fer aquesta modificació deriva del fet que les retribucions dels anys 2008, 2009, 2010 i 2011 no es poden establir com a definitives fins que s'aprovin per ordre del ministre d'Indústria, Energia i Turisme els valors unitaris d'inversió i d'operació i manteniment per als sistemes insulars i extrapeninsulars, cosa que ha impedit que les liquidacions definitives dels anys esmentats s'hagin pogut aprovar, situació la persistència de la qual, per més temps, és inassumible.

III

En tercer lloc, preveu un conjunt de mesures en relació amb el Fons per a la titulització del dèficit del sistema elèctric.

El Reial decret llei 29/2012, de 28 de desembre, de millora de la gestió i la protecció en el sistema especial per a empleats de la llar i altres mesures de caràcter econòmic i social, en la disposició final quarta modifica la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, i estableix que el dèficit addicional que es produeixi el 2012, més enllà del límit *ex ante*, genera drets de cobrament que, al seu torn, les empreses elèctriques poden cedir al Fons per a la titulització del dèficit del sistema elèctric (FADE). El 2012, la liquidació de les activitats regulades ha tingut com a resultat un valor de 5.609 milions d'euros corresponent

al dèficit de l'any esmentat, per la qual cosa el dèficit addicional del període arriba als 4.109 milions d'euros.

El Fons FADE finança l'adquisició dels drets de cobrament que li són cedits mitjançant emissions avalades per l'Administració General de l'Estat. L'aval atorgat a FADE, de 22.000 milions d'euros de saldo pendent, no preveia les necessitats addicionals de finançament derivades de la possibilitat de cessió a FADE de drets de cobrament addicionals per import de 4.109 milions d'euros. Tenint en compte el romanent d'aval disponible de FADE d'acord amb la corresponent ordre d'atorgament, seria necessari atorgar aval per un import addicional de 4.000 milions d'euros per disposar de marge suficient per cobrir les necessitats d'emissió addicionals i els refinançaments previstos durant la vida de FADE.

De conformitat amb l'article 114 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, l'atorgament d'avals de l'Estat requereix autorització prèvia per una norma amb rang de llei que inclogui l'import màxim d'aval a atorgar, el beneficiari i el termini màxim per atorgar l'aval.

Per tant, és necessari i urgent modificar l'article 54 de la Llei 17/2012, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2013, amb l'objecte d'incrementar el límit total d'avals de l'Administració General de l'Estat a atorgar en l'exercici en curs per import dels 4.000 milions que es consideren necessaris i incloure, així mateix, una reserva específica de límit d'aval per a aquesta finalitat en l'apartat 2 del mateix article.

En quart lloc, preveu una disposició addicional relativa al finançament a càrrec dels pressupostos generals de l'Estat únicament de part de l'extracost de generació elèctrica dels sistemes insulars i peninsulars.

Així, i com s'ha exposat anteriorment, la impossibilitat que els pressupostos generals de l'Estat per a 2014 puguin assumir la totalitat de les quantitats corresponents a 2013 per l'extracost dels sistemes insulars i peninsulars, obliga amb caràcter d'urgència, d'una banda, a derogar la disposició addicional primera del Reial decret llei 6/2009, de 30 d'abril, i de l'altra, a establir el finançament a càrrec dels pressupostos generals de l'Estat únicament el 50 per cent de l'extracost de generació en el règim insular i extrapeninsular. Així, l'extracost corresponent a 2013 s'ha d'incorporar a la Llei de pressupostos generals de l'any 2014.

IV

En cinquè lloc, aquest Reial decret llei estableix determinades mesures en relació amb els pagaments per capacitat.

Els pagaments per capacitat inclouen dos tipus de serveis: l'incentiu a la inversió en capacitat a llarg termini i el servei de disponibilitat a mitjà termini.

L'incentiu a la inversió en capacitat a llarg termini està regulat a l'Ordre ITC/2794/2007, de 27 de setembre, per la qual es revisen les tarifes elèctriques a partir de l'1 d'octubre de 2007, i té per objecte retribuir la inversió en nova capacitat, necessària per assegurar la cobertura de la demanda a llarg termini. Aquest mecanisme incentiva la posada a disposició de l'operador del sistema de determinada potència instal·lada que s'acredita mitjançant l'acta de posada en marxa de la instal·lació de generació.

El Reial decret llei 13/2012, de 30 de març, va revisar, amb caràcter excepcional per a l'any 2012, les retribucions de l'incentiu a la inversió a llarg termini que preveu l'Ordre ITC/2794/2007, de 27 de desembre, i el va fixar en 23.400 €/MW/any. En el context actual, en què la demanda d'energia elèctrica experimenta una intensa reducció i on hi ha un mínim risc de dèficit de capacitat instal·lada, es considera urgent ampliar la reducció de l'incentiu esmentat, per fixar-lo en 10.000 €/MW/any, i acompanyar aquesta mesura d'un allargament en el termini que resta per a la seva percepció a les instal·lacions amb dret al cobrament a l'entrada en vigor del present Reial decret llei.

Així mateix, se suprimeix l'aplicació de l'incentiu esmentat regulat a l'Ordre ITC/2794/2007, de 27 de setembre, per a les noves instal·lacions de producció, excepte

per a les que obtinguin l'acta de posada en servei definitiva amb anterioritat a l'1 de gener de 2016.

A més, amb caràcter immediat s'avancen dues mesures en relació amb les instal·lacions del règim especial amb l'objecte d'evitar qualsevol afecció a la manera de funcionament de les instal·lacions que no es pugui corregir una vegada s'aprovi la nova metodologia. Així, es procedeix, d'una banda, a la supressió del complement per eficiència per a les instal·lacions que l'estiguin percebent d'acord amb l'article 28 del Reial decret 661/2007, de 25 de maig, i d'altra banda, a la supressió de la bonificació per energia reactiva que preveu l'article 29 del Reial decret esmentat. En les circumstàncies actuals és imprescindible i urgent, com ja s'ha explicat, reduir els costos del sistema. A més, aquestes mesures no afecten la rendibilitat de les instal·lacions, ja que no es van tenir en compte per a la determinació del règim econòmic.

V

Aquest Reial decret llei emprèn, igualment, la modificació del règim d'assumpció del cost del bo social.

És ben sabut que la Sentència de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem de 7 de febrer de 2012, per la qual es va estimar el recurs ordinari 419/2010, va declarar inaplicables, d'una banda, l'article 2.5 i l'últim paràgraf de la disposició transitòria segona del Reial decret llei 6/2009, de 30 d'abril, pel qual s'adopten determinades mesures en el sector energètic i s'aprova el bo social, tots dos relatius a l'assumpció del cost del bo social per part de determinades empreses del sector; i de l'altra, la disposició addicional segona de l'Ordre ITC/1723/2009, de 26 de juny, per la qual es revisen els peatges d'accés a partir de l'1 de juliol de 2009 i les tarifes i primes de determinades instal·lacions de règim especial, que desplega el mecanisme de finançament del bo social, així com la disposició addicional tercera de l'Ordre esmentada, que recull les tarifes de referència per a la seva aplicació.

Per aquest motiu, i amb la finalitat de donar compliment a aquesta Sentència i donar continuïtat a aquesta mesura de protecció addicional del dret al subministrament d'electricitat en el marc de la Directiva 2009/72/CE, del Parlament Europeu i del Consell de 13 de juliol de 2009, sobre normes comunes per al mercat interior de l'electricitat i per la qual es deroga la Directiva 2003/54/CE, mitjançant l'Ordre IET/843/2012, de 25 d'abril, per la qual s'estableixen els peatges d'accés a partir de l'1 d'abril de 2012 i determinades tarifes i primes de les instal·lacions del règim especial, es va establir el bo social com a cost del sistema elèctric, i per tant, cobert per tots els consumidors elèctrics, i les tarifes de referència per a l'aplicació del bo social.

No obstant això, la solució esmentada, que es va adoptar a fi de subvenir de manera immediata a la nova situació determinada per la Sentència de 7 de febrer de 2012 i comportava, en essència, la translació del cost del bo social al conjunt dels consumidors, mai va tenir vocació de permanència i es revela com a especialment inadequada en aquest moment, atès el particular context de disminució d'ingressos i increment de costos a què s'ha al·ludit amb anterioritat, amb un risc greu d'aparició immediata de nous desajustos si no s'adopten amb urgència mesures correctores.

En aquest sentit, és cert que la Sentència de 7 de febrer de 2012, sense perjudici d'enunciar altres possibles modalitats de repartiment del cost igualment admissibles, assenyalava que corresponia al Govern escollir la que considerés més adequada, podent optar «davant altres solucions presents en dret comparat, perquè sigui el mateix sector elèctric el que es faci càrrec de la prestació social esmentada o, fins i tot, una part del sector esmentat».

Partint d'aquest fet, i amb la finalitat de contribuir a la reducció necessària i urgent de costos del sistema, es considera necessari modificar el règim de repartiment del cost introduït per l'Ordre IET/843/2012, de 25 d'abril, i imposar, com a obligació de servei públic, l'assumpció del cost del bo social a les matrius de les societats o els grups de societats que duguin a terme activitats de producció, distribució i comercialització d'energia elèctrica i que tinguin el caràcter de grups verticalment integrats.

En efecte, la imposició d'aquesta obligació a les referides matrius permet, encara que sigui indirectament, repartir la càrrega esmentada entre les principals activitats empresarials intervinents en el sector elèctric. Certament, amb això quedaria exclosa d'aquest repartiment l'activitat de transport, si bé l'excepció esmentada es considera justificada perquè es tracta d'una activitat regulada, duta a terme en règim de monopoli legal i exclusivitat, de manera que al transportista únic no li seria possible, a diferència del que passa amb les esmentades societats o grups de societats, recuperar del mercat el cost eventual que hagi d'assumir en el concepte referit, cosa que, a la fi, neutralitzaria la finalitat perseguida amb aquesta modificació.

D'altra banda, i en consonància amb les exigències resultants de la Directiva 2009/72/CE, del Parlament Europeu i del Consell de 13 de juliol de 2009, segons la qual les obligacions de servei públic s'han de definir clarament i han de ser transparents, no discriminatòries i controlables, s'estableix que, a fi que el repartiment sigui equitatiu, la participació recíproca de cadascuna d'aquestes empreses o grups d'empreses en l'assumpció del cost sigui proporcional al percentatge que correspongui sobre una quantia calculada considerant tant el nombre de subministraments connectats a les xarxes de distribució com el nombre de clients als quals subministra l'activitat de comercialització. De la mateixa manera, per tal d'assegurar l'adequació permanent del repartiment a les circumstàncies concretes del sector i possibilitar-ne el coneixement públic i el control eventual, s'estableix que la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de calcular anualment, sense perjudici de l'aprovació ulterior pel ministre d'Indústria, Energia i Turisme, els percentatges de repartiment aplicables i ha de donar publicitat a la informació utilitzada per a això.

A més, es preveu que la caracterització del bo social ha de ser la que resulta de l'aplicació de la Resolució de 26 de juny de 2009, de la Secretaria d'Estat d'Energia, per la qual es determina el procediment de posada en marxa del bo social, i de les disposicions addicionals quarta i cinquena de l'Ordre IET/843/2012, de 25 d'abril, per la qual s'estableixen els peatges d'accés a partir de l'1 d'abril de 2012 i determinades tarifes i primes de les instal·lacions del règim especial.

VI

Aquest Reial decret llei inclou, així mateix, determinades mesures relatives a la revisió dels peatges d'accés, a la creació del Registre d'autoconsum i a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.

També determina que el ministre d'Indústria, Energia i Turisme ha de fer una revisió dels peatges d'accés d'energia elèctrica. Aquesta mesura s'adopta amb caràcter d'urgència tenint en compte l'impacte que té l'escenari ja descrit de caiguda de demanda d'energia elèctrica més acusada del que es preveia i en línia amb les modificacions relatives a les diferents partides de costos del sistema que conté aquest Reial decret llei.

Així mateix, i mitjançant la modificació de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, es procedeix a la creació del Registre administratiu de règim retributiu específic, necessari per al seguiment i l'aplicació correcta del règim econòmic a les instal·lacions de producció d'energia elèctrica a partir de fonts d'energia renovables, cogeneració i residus amb règim retributiu específic la competència de les quals correspon a l'Administració General de l'Estat en exclusiva i que ha de ser independent del Registre administratiu d'instal·lacions de producció on s'inclouen les dades relatives a les instal·lacions de producció i l'autorització de les quals correspon bé a l'Administració General de l'Estat o bé a les administracions autonòmiques.

De la mateixa manera, es crea el Registre d'autoconsum per al seguiment adequat dels consumidors acollits a modalitats de subministrament amb autoconsum, necessari igualment per al seguiment adequat del seu règim econòmic.

La creació d'aquests registres la porta a terme aquesta norma per tal com són imprescindibles per a l'aprovació dels reials decrets en els quals s'abordi la regulació de l'activitat de producció d'energia elèctrica a partir de fonts d'energia renovables, cogeneració i residus i la determinació de les condicions aplicables a altres modalitats de

subministrament d'energia elèctrica amb autoconsum i de producció amb autoconsum, que s'han de tramitar amb caràcter immediat.

En conseqüència, es deroga l'article 4 del Reial decret Llei 6/2009, de 30 d'abril, pel qual s'adopten determinades mesures en el sector energètic i s'aprova el bo social, tots dos relatius a l'assumpció del cost del bo social, sense perjudici del règim transitori que aquest Reial decret Llei defineix.

D'altra banda, es procedeix amb caràcter urgent a clarificar alguns aspectes del règim transitori per conèixer de la presa de participacions en el sector energètic que preveu la disposició addicional novena de la Llei 3/2013, de 4 de juny, de creació de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, fins que es produeixi el traspàs efectiu de mitjans humans, materials i tècnics al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme. Aquesta norma transitòria no altera el nou règim jurídic per a aquestes comunicacions introduït per la Llei esmentada.

Atès que l'aprovació d'alguna de les mesures que preveu aquest Reial decret Llei ha d'anar acompanyada del corresponent desplegament reglamentari de les matèries d'aquest Reial decret Llei i de la mateixa Llei 54/1997, de 27 de novembre, es fa necessari establir de manera expressa que els informes que se sol·licitin en aquest àmbit a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència s'han d'emetre amb caràcter urgent, prèvia consulta al Consell Consultiu d'Electricitat, en el qual s'ha de substanciar el tràmit d'audiència.

VII

Finalment, aquest Reial decret Llei modifica la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, en relació amb l'impost especial sobre el carbó.

La Llei 15/2012, de 27 de desembre, de mesures fiscals per a la sostenibilitat energètica, va modificar la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, i va incrementar el gravamen aplicable al carbó fins a 0,65 euros per gigajoule. No obstant això, amb la finalitat de mantenir la competitivitat del sector industrial i posar en condicions d'igualtat els diferents consumidors de carbó i gas natural per a finalitats i usos similars, es considera necessari establir un tipus reduït de 0,15 euros per gigajoule per al carbó destinat a usos amb finalitats professionals, sempre que no s'utilitzi en processos de generació i cogeneració elèctrica, i això dins del marc comunitari que preveu la Directiva 2003/96/CE del Consell, de 27 d'octubre de 2003, per la qual es reestructura el règim comunitari de la imposició dels productes energètics i de l'electricitat.

Com a conseqüència d'això i amb l'objecte d'assegurar la diferenciació en la imposició basada en les diferents finalitats, es considera convenient precisar a la Llei reguladora dels impostos especials què s'entén per «carbó destinat a usos amb finalitats professionals».

Així mateix, davant la impossibilitat de conèixer amb exactitud, en el moment d'efectuar el subministrament de carbó a una planta de cogeneració d'energia elèctrica i calor útil, la càrrega tributària que ha de suportar el consumidor final i per ajustar aquesta càrrega, en la mesura que sigui possible, a la realitat, es fixa un percentatge de repartiment provisional de la quantitat de carbó sobre la qual s'han d'aplicar els diferents tipus impositius que regula la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials. Per això, és necessari, d'una banda, establir l'especialitat necessària en les regles de repercussió de l'impost, respecte als subjectes passius que porten a terme aquests subministraments, i, de l'altra, recollir l'obligació de regularitzar l'import de les quotes repercutides de conformitat amb el percentatge definitiu de destinació del carbó.

A més, es tipifica una nova infracció per la comunicació incorrecta de dades als subjectes passius en relació amb els subministraments de carbó que es facin amb aplicació del tipus impositiu de 0,15 euros per gigajoule.

El caràcter peremptori de l'equiparació abans esmentada entre els diferents consumidors de carbó i gas natural fa que concorrin les circumstàncies de necessitat extraordinària i urgent per adoptar aquesta mesura.

Per tot el que s'ha expressat anteriorment, en l'adopció del conjunt de mesures que s'aproven a continuació concorren les exigències de necessitat extraordinària i urgent que requereix l'article 86 de la Constitució espanyola de 27 de desembre de 1978. Necessitat extraordinària i urgent derivades de les raons ja esmentades de protecció als consumidors en un context de crisi econòmica, i garantia de la sostenibilitat econòmica del sistema elèctric, i la vigència immediata de les quals és imprescindible perquè la modificació normativa pugui tenir l'eficàcia que es pretén.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució, a proposta del ministre d'Indústria, Energia i Turisme, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 12 de juliol de 2013,

DISPOSO:

Article 1. *Modificació de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.*

La Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, queda modificada en els termes següents:

U. S'afegeix un nou apartat a l'article 16 amb la redacció següent:

«11. En les metodologies retributives de les activitats de transport i distribució es consideren els costos necessaris per dur a terme l'activitat per una empresa eficient i ben gestionada, mitjançant l'aplicació de criteris bàsics que són homogenis a tot el territori espanyol. Els règims econòmics de les activitats de xarxa han de permetre una retribució adequada a la d'una activitat de baix risc. A aquest efecte, la taxa de retribució financera de l'actiu amb dret a retribució a càrrec del sistema elèctric de les empreses de transport i distribució està referenciada al rendiment de les obligacions de l'Estat a deu anys en el mercat secundari incrementat amb un diferencial.»

Dos. Es modifica l'article 30.4, que queda redactat de la manera següent:

«4. Addicionalment i en els termes que determini reglamentàriament un real decret del Consell de Ministres, a la retribució per la venda de l'energia generada valorada al preu del mercat, les instal·lacions poden percebre una retribució específica composta per un terme per unitat de potència instal·lada, que cobreixi, quan sigui procedent, els costos d'inversió d'una instal·lació tipus que no es poden recuperar per la venda de l'energia, i un terme a l'operació que cobreixi, si s'escau, la diferència entre els costos d'explotació i els ingressos per la participació en el mercat de la instal·lació tipus esmentada.

Per al càlcul d'aquesta retribució específica s'han de considerar, per a una instal·lació tipus, al llarg de la seva vida útil regulatòria i en referència a l'activitat duta a terme per una empresa eficient i ben gestionada:

- a) Els ingressos estàndard per la venda de l'energia generada valorada al preu del mercat de producció.
- b) Els costos estàndard d'explotació.
- c) El valor estàndard de la inversió inicial.

A aquests efectes, en cap cas s'han de tenir en consideració els costos o les inversions que estiguin determinats per normes o actes administratius que no siguin aplicables a tot el territori espanyol. De la mateixa manera, només s'han de tenir en compte els costos i les inversions que responguin exclusivament a l'activitat de producció d'energia elèctrica.

Com a conseqüència de les característiques singulars dels sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars, es poden definir excepcionalment instal·lacions tipus específiques per a cada un d'aquests sistemes.

Aquest règim retributiu no ha de sobrepassar el nivell mínim necessari per cobrir els costos que permetin competir a les instal·lacions en nivell d'igualtat amb la resta de tecnologies en el mercat i que possibilitin obtenir una rendibilitat raonable per referència a la instal·lació tipus aplicable en cada cas. No obstant això, excepcionalment el règim retributiu pot incorporar a més un incentiu a la inversió i a l'execució en un termini determinat quan la seva instal·lació suposi una reducció significativa dels costos en els sistemes insulars i extrapeninsulars.

Aquesta rendibilitat raonable gira, abans d'impostos, sobre el rendiment mitjà en el mercat secundari de les obligacions de l'Estat a deu anys aplicant el diferencial adequat.

Els paràmetres del règim retributiu es poden revisar cada sis anys.»

Tres. Es modifica el primer paràgraf de l'article 30.5, que queda redactat de la manera següent:

«5. El Govern, amb la consulta prèvia amb les comunitats autònomes i les ciutats de Ceuta i Melilla, pot determinar el dret a una retribució basada en els principis que preveu l'apartat 4 per a les instal·lacions de producció d'energia elèctrica de cogeneració o que utilitzin com a energia primària energies renovables no consumibles i no hidràuliques, biomassa, biocarburants o residus agrícoles, ramaders o de serveis, encara que les instal·lacions de producció d'energia elèctrica tinguin una potència instal·lada superior a 50 MW.»

Quatre. S'afegeixen els apartats 8 i 9 a l'article 30 amb la redacció següent:

«8. Als efectes d'aquesta Llei s'entén com a biomassa la fracció biodegradable dels productes, els residus i els residus d'origen biològic procedents d'activitats agràries, incloses les substàncies d'origen vegetal i d'origen animal, de la silvicultura i de les indústries connexes, incloses la pesca i l'aqüicultura, així com la fracció biodegradable dels residus industrials i municipals.

9. Per a l'atorgament i el seguiment adequat de la retribució específica atorgada a les instal·lacions de producció a partir de fonts d'energia renovables, cogeneració i residus, es crea, al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, el Registre de règim retributiu específic, que ha d'incloure els paràmetres retributius aplicables a les instal·lacions esmentades.

Reglamentàriament se n'ha d'establir l'organització, així com els procediments i els efectes de la inscripció i la cancel·lació en el Registre esmentat.

La inscripció de la instal·lació en el Registre de règim retributiu específic és un requisit necessari perquè s'apliqui el règim retributiu específic a aquesta instal·lació.»

Cinc. Es modifica l'apartat 4 de la disposició addicional vint-i-unena, que queda redactat de la manera següent:

«4. No obstant això, per als anys 2009, 2010, 2011 i 2012, el dèficit d'ingressos que preveu la disposició per la qual es van aprovar els peatges d'accés corresponents no ha de ser superior a 3.500 milions d'euros, 3.000 milions d'euros, 3.000 milions d'euros i 1.500 milions d'euros, respectivament.

Així mateix, els desajustos temporals de liquidacions del sistema elèctric que es produeixin el 2010, fins a una quantia màxima de 2.500 milions d'euros, i el 2012, en l'import de 4.109.213 milers d'euros, tenen la consideració de dèficit d'ingressos del sistema de liquidacions elèctric per a 2010 i 2012, respectivament, que genera drets de cobrament que els titulars poden cedir al Fons de titulització del dèficit del sistema elèctric, i es considera l'import per a l'any 2012 com a definitiu als efectes de la cessió.»

Sis. S'afegeix una disposició addicional vint-i-setena amb la redacció següent:

«Disposició addicional vint-i-setena. *Registre administratiu d'autoconsum d'energia elèctrica.*

Per al seguiment adequat dels consumidors acollits a les modalitats de subministrament d'energia elèctrica que preveu l'article 9.g) d'aquesta Llei i els altres associats a instal·lacions de producció que estiguin connectades a l'interior de la seva xarxa o a través d'una línia directa, es crea, al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, el Registre administratiu d'autoconsum d'energia elèctrica, que ha de contenir la informació relativa als consumidors i les seves instal·lacions associades.

Reglamentàriament se n'ha d'establir l'organització.»

Article 2. *Modificació de la Llei 17/2012, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2013.*

La Llei 17/2012, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2013, queda modificada de la manera següent:

U. L'apartat U de l'article 54 queda redactat en els termes següents:

«U. L'import màxim dels avals a atorgar per l'Administració General de l'Estat durant l'exercici de l'any 2013 no pot excedir els 165.043.560 milers d'euros.»

Dos. S'afegeix un paràgraf d) a l'apartat Dos de l'article 54 amb la redacció següent:

«d) 4.000.000 milers d'euros per garantir, d'acord amb el que estableix la disposició addicional vint-i-unena.9 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, les obligacions econòmiques exigibles al Fons de titulització del dèficit del sistema elèctric, derivades de les emissions d'instruments financers que faci el Fons esmentat a càrrec dels drets de cobrament que constitueixin l'actiu d'aquest.»

Article 3. *Retribució de l'activitat de distribució i transport d'energia elèctrica des de l'1 de gener de 2013 fins a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.*

1. La retribució de cada empresa distribuïdora, des de l'1 de gener de 2013 fins a la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, és la part proporcional fins a la data esmentada de la que figura en els articles 2.2 i 2.3 de l'Ordre IET/221/2013, de 14 de febrer. Aquesta retribució té caràcter de definitiva.

No obstant això, les empreses que abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei hagin sol·licitat la revisió de la retribució per a l'any 2013 a l'empara del que recull l'annex I de l'esmentada Ordre IET/221/2013, de 14 de febrer, o com a conseqüència de fusions i adquisicions d'empreses distribuïdores o d'adquisicions d'actius de distribució a altres empreses, poden veure modificada la retribució del referit primer període per ordre del ministre d'Indústria, Energia i Turisme, amb l'informe previ de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.

2. La retribució de cada empresa titular d'instal·lacions de transport, des de l'1 de gener de 2013 fins a la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, és la part proporcional fins a la data esmentada de la que figura a l'article 1 de l'Ordre IET/221/2013, de 14 de febrer. Aquesta retribució té caràcter de definitiva.

Article 4. *Mètode de retribució de l'activitat de distribució d'energia elèctrica.*

1. El ministre d'Indústria, Energia i Turisme, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, ha d'aprovar la retribució per a cadascuna de les empreses distribuïdores per al període que transcorre des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei fins al 31 de desembre de 2013, el qual es denomina segon període de 2013.

A aquest efecte, el Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme ha de remetre immediatament a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència per a informe una proposta de retribució per a cadascuna de les empreses que s'ha de calcular per aplicació de la metodologia que recull l'annex I.

Sense perjudici de les quantitats que al seu moment es calculin i s'aprovin corresponents als incentius de qualitat i reducció de pèrdues, les retribucions a l'activitat de distribució calculades d'acord amb la metodologia esmentada tenen caràcter definitiu.

2. La retribució a percebre des de l'1 de gener de l'any 2014 fins que s'iniciï el primer període regulador a l'empara del Reial decret de retribució de l'activitat de distribució a què fa referència l'article 5 del Reial decret llei 13/2012, de 30 de març, s'ha de calcular d'acord amb la metodologia que recull l'annex II del present Reial decret llei.

Sense perjudici de les quantitats que al seu moment es calculin i s'aprovin corresponents als incentius de qualitat i reducció de pèrdues, les retribucions a l'activitat de distribució calculades d'acord amb la metodologia esmentada tenen caràcter definitiu.

El ministre d'Indústria, Energia i Turisme, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, ha d'aprovar la retribució per al període esmentat. A aquest efecte, abans de l'1 d'octubre de cada any, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de remetre al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme una proposta de retribució per a cadascuna de les empreses distribuïdores.

La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de remetre juntament amb la proposta de retribució per a cada empresa que assenyala l'apartat anterior la de tots els paràmetres de l'annex II que són necessaris per al càlcul d'aquesta retribució.

3. En cas que per a una empresa concreta no es disposi d'alguna de les dades necessàries per determinar-ne la retribució d'acord amb el que preveuen els annexos I i II, per al càlcul d'aquesta retribució s'han d'utilitzar els valors mitjans representatius del sector.

Article 5. *Mètode de retribució de l'activitat de transport d'energia elèctrica.*

1. El ministre d'Indústria, Energia i Turisme, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, ha d'aprovar la retribució per a cadascuna de les empreses titulars d'instal·lacions de transport per al període que transcorre des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei fins al 31 de desembre de 2013, el qual es denomina segon període de 2013.

A aquest efecte, el Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme ha de remetre immediatament a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència per a informe una proposta de retribució per a cadascuna de les empreses que s'ha de calcular per aplicació de la metodologia que recull l'annex III.

Sense perjudici de les quantitats que al seu moment es calculin i s'aprovin corresponents a l'incentiu de disponibilitat i a la retribució a la inversió i a l'operació i manteniment associada a les inversions que es declari singulars i que estiguin en servei abans del 31 de desembre de 2011, les retribucions a l'activitat de transport calculades d'acord amb la metodologia esmentada tenen caràcter definitiu.

2. La retribució a percebre des de l'1 de gener de l'any 2014 fins que s'iniciï el primer període regulador a l'empara del Reial decret de retribució de l'activitat de transport a què fa referència l'article 6 del Reial decret llei 13/2012, de 30 de març, s'ha de calcular d'acord amb la metodologia que recull l'annex IV del present Reial decret llei.

Sense perjudici de les quantitats que al seu moment es calculin relatives a l'incentiu de disponibilitat de la xarxa de transport, les retribucions calculades d'acord amb la metodologia esmentada tenen caràcter definitiu.

El ministre d'Indústria, Energia i Turisme, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, ha d'aprovar la retribució per al període esmentat. A aquest efecte, abans de l'1 d'octubre de cada any, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de remetre al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme una proposta de retribució per a cadascuna de les empreses titulars d'instal·lacions de transport.

La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de remetre juntament amb la proposta de retribució per a cada empresa que assenyala l'apartat anterior la de tots els paràmetres de l'annex IV que són necessaris per al càlcul d'aquesta retribució.

3. En cas que per a una empresa concreta no es disposi d'alguna de les dades necessàries per determinar-ne la retribució d'acord amb el que preveuen els annexos III i IV, per al càlcul d'aquesta retribució s'han d'utilitzar els valors mitjans representatius del sector.

Article 6. *Taxa de retribució durant la vigència dels mètodes retributius de les activitats de xarxa que preveu aquest Reial decret llei.*

1. Amb efectes en la retribució a percebre des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, durant el període en què siguin aplicables els articles 4 i 5 d'aquest Reial decret llei, la taxa de retribució de l'actiu amb dret a retribució a càrrec del sistema elèctric de transport i distribució d'energia elèctrica és la mitjana del rendiment de les obligacions de l'Estat a deu anys en el mercat secundari dels tres mesos anteriors a l'entrada en vigor de la norma incrementada amb un diferencial.

2. Per al càlcul de les retribucions de transport i distribució en el segon període de 2013 que transcorre des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei fins al 31 de desembre de 2013, en la taxa de retribució financera que assenyala l'apartat anterior el diferencial pren un valor de 100 punts bàsics.

3. Per al càlcul de la retribució a percebre a partir de l'1 de gener de l'any 2014 i anys successius en què siguin aplicables els articles 4.2 i 5.2 d'aquest Reial decret llei, en la taxa de retribució financera que assenyala l'apartat primer el diferencial pren un valor de 200 punts bàsics.

Article 7. *Incentiu a la inversió.*

1. Es fixa en 10.000 €/MW/any la quantia corresponent a l'incentiu a la inversió en capacitat a llarg termini per a les instal·lacions de producció de conformitat amb el que estableix l'annex III de l'Ordre ITC/2794/2007, de 27 de setembre, per la qual es revisen les tarifes elèctriques a partir de l'1 d'octubre de 2007.

2. Per a les instal·lacions que tinguin dret a l'incentiu esmentat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, el període durant el qual tenen dret a percebre la quantia és el doble del termini que els resti per cobrir el període de deu anys al qual es refereix l'annex III de l'Ordre ITC/2794/2007, de 27 de setembre, per la qual es revisen les tarifes elèctriques a partir de l'1 d'octubre de 2007, i es calcula prenent com a data d'inici la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, d'acord amb la fórmula següent:

$$\text{Termini de cobrament} = (\text{FecFin} - \text{FecInicio}) * 2$$

On:

Termini de cobrament: és el termini amb dret a la percepció de la retribució del servei de capacitat a llarg termini, expressat en dies, a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

FecFin: és la data de finalització del període de 10 anys de cada instal·lació establerta d'acord amb el que disposa l'annex III de l'Ordre ITC/2794/2007, de 27 de setembre.

FecInicio: és la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

3. Les instal·lacions de producció que a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei no estiguin inscrites amb caràcter definitiu en la secció primera del Registre administratiu d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme no tenen dret a l'incentiu referit a l'emparedat de l'Ordre ITC/2794/2007, de 27 de desembre, llevat que disposin d'una acta de posada en servei definitiva amb anterioritat a l'1 de gener de 2016, cas en què poden tenir dret a percebre una quantia de 10.000 €/MW/any durant un període de vint anys.

Article 8. *Repartiment del cost del bo social.*

1. El cost del bo social l'han d'assumir les matrius dels grups de societats o, si s'escau, societats, que duuguin a terme simultàniament les activitats de producció, distribució i comercialització d'energia elèctrica.

2. El percentatge de repartiment de les quantitats a finançar es calcula, per a cada grup empresarial, com la relació entre un terme que és la suma de les mitjanes anuals del nombre de subministraments connectats a les xarxes de distribució de les empreses distribuïdores i del nombre de clients de les empreses comercialitzadores en què participi el grup, i un altre terme que correspon a la suma de tots els valors mitjans anuals de subministraments i clients de tots els grups empresarials que s'han de considerar als efectes d'aquest repartiment.

Aquest percentatge de repartiment l'ha de calcular anualment la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència. A aquests efectes, la referida Comissió ha de publicar a la seva pàgina web, en el mes de novembre de cada any, la informació relativa a les mitjanes anuals del nombre de subministraments connectats a les xarxes de distribució de les empreses distribuïdores i del nombre de clients de les empreses comercialitzadores, així com la relació de grups de societats o, si s'escau, societats, que compleixin el requisit que preveu l'apartat 1.

La Comissió esmentada ha de remetre abans de l'1 de desembre de cada any una proposta de fixació dels percentatges de repartiment que corresponen a cadascuna de les societats matrius, l'aprovació de la qual correspon al ministre d'Indústria, Energia i Turisme a través d'una ordre que s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Les aportacions que hagin de fer cadascuna de les societats esmentades s'han de dipositar en un compte específic en règim de dipòsit creat a l'efecte per l'organisme liquidador, que és responsable de gestionar-lo.

3. Per ordre del ministre d'Indústria, Energia i Turisme es poden modificar el procediment i les condicions en què s'han de fer les aportacions que corresponguin a cadascuna de les empreses.

Article 9. *Revisió de preus dels peatges d'accés d'energia elèctrica.*

Excepcionalment, el ministre d'Indústria, Energia i Turisme, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, pot revisar els preus dels termes de potència i dels termes d'energia activa dels peatges d'accés amb una periodicitat màxima trimestral, quan es produeixin circumstàncies que afectin de manera rellevant els costos regulats o els paràmetres utilitzats per calcular-los.

Disposició addicional primera. *Rendibilitat raonable de les instal·lacions de producció amb dret a règim econòmic primat.*

Als efectes del que preveu el penúltim paràgraf de l'article 30.4 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, per a les instal·lacions que a la data de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei tinguin dret a un règim econòmic primat, la rendibilitat raonable gira, abans d'impostos, sobre el rendiment mitjà en el mercat secundari dels deu anys anteriors a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei de les obligacions de l'Estat a deu anys incrementada en 300 punts bàsics, tot això, sense perjudici de la revisió que preveu l'últim paràgraf de l'article esmentat.

Disposició addicional segona. *Caràcter urgent dels informes.*

La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha d'emetre amb caràcter urgent, prèvia consulta al Consell Consultiu d'Electricitat, els informes que li requereixi el Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme en el desplegament de les matèries d'aquest Reial decret llei i de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, en el termini màxim de 15 dies. Aquest termini és de 7 dies en el supòsit que preveu la disposició final quarta.

El caràcter urgent ha de constar de manera expressa en l'escrit de petició d'informe.

Disposició addicional tercera. *Competència per conèixer de la presa de participacions en el sector energètic.*

1. La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència és competent per conèixer de les operacions de presa de participacions en el sector energètic d'acord amb el que estableix la disposició addicional novena de la Llei 3/2013, de 4 de juny, de creació de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, fins que el Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme disposi dels mitjans necessaris per exercir la competència de manera efectiva de conformitat amb el que preveuen les disposicions transitòries tercera i quarta de la referida Llei.

Mitjançant una ordre del titular del Ministeri de la Presidència, a proposta conjunta dels titulars dels ministeris d'Indústria, Energia i Turisme, d'Economia i Competitivitat i d'Hisenda i Administracions Públiques, s'ha de determinar la data a partir de la qual el Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme ha d'assumir l'exercici d'aquesta competència, així com de les altres que li atribueix la Llei 3/2013, de 4 de juny.

Fins a aquesta data les comunicacions que s'hagin de fer amb aquest objecte s'han de dirigir a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, a la qual correspon resoldre sobre les esmentades operacions de presa de participacions en els termes que estableixen la referida disposició addicional novena de la Llei 3/2013, de 4 de juny, i la resta de la normativa aplicable.

2. La competència per sancionar l'incompliment del deure de comunicació o de les condicions i les obligacions imposades a les societats subjectes a operacions comunicades correspon a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència i a l'Administració General de l'Estat a partir de la data en què produeixi efectes l'ordre que preveu l'apartat anterior.

3. Els procediments en curs iniciats amb posterioritat a l'entrada en vigor de la Llei 3/2013, de 4 de juny, s'han de tramitar i resoldre d'acord amb el que estableix aquesta disposició.

Disposició addicional quarta. *Finançament de l'extracost de generació en els territoris insulars i extrapeninsulars.*

Els extracostos derivats de les activitats de producció d'energia elèctrica quan es duguin a terme en territoris insulars i extrapeninsulars d'acord amb el que disposa l'article 12.3 de la Llei 54/97, de 27 de novembre, del sector elèctric, s'han de finançar en un 50 per cent a càrrec dels pressupostos generals de l'Estat. A aquests efectes, els extracostos corresponents a cada any s'han d'incorporar a la llei de pressupostos generals de l'any posterior, en els termes que aquesta fixi.

Les compensacions pressupostàries no tenen la consideració de costos del sistema elèctric. Reglamentàriament, amb la participació de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, s'ha de determinar un mecanisme de control i reconeixement de les compensacions pressupostàries, així com el procediment de liquidació d'aquestes compensacions.

En tot cas el fons de liquidacions del sistema elèctric gestionat per l'òrgan encarregat de la liquidació ha d'actuar com a mecanisme de finançament subsidiari, i té, només a aquests efectes, la naturalesa de costos del sistema elèctric.

Disposició addicional cinquena. *Referències a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.*

Les referències que inclou aquest Reial decret llei a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència s'entenen fetes a la Comissió Nacional d'Energia fins a la posada en funcionament de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.

Disposició transitòria primera. *Caracterització i repartiment del cost del bo social.*

1. Abans de l'1 de juliol de 2014, s'ha de procedir a la revisió de la caracterització del bo social. Fins que aquesta revisió tingui lloc, la caracterització esmentada és la que preveuen la disposició transitòria segona del Reial decret llei 6/2009, de 30 d'abril, pel qual s'adopten determinades mesures en el sector energètic i s'aprova el bo social, la Resolució de 26 de juny de 2009, de la Secretaria d'Estat d'Energia, per la qual es determina el procediment de posada en marxa del bo social, i les disposicions addicionals quarta i cinquena de l'Ordre IET/843/2012, de 25 d'abril, per la qual s'estableixen els peatges d'accés a partir de l'1 d'abril de 2012 i determinades tarifes i primes de les instal·lacions del règim especial.

2. Als efectes de l'aplicació immediata del que disposa l'article 8 del present Reial decret llei, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha d'enviar, en una data no posterior al 15 de setembre de 2013, una proposta de fixació dels percentatges de finançament als quals es refereix l'article esmentat al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme per a la seva aprovació mitjançant una ordre, que s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat». Fins a l'aprovació de l'ordre esmentada, el cost del bo social s'ha de cobrir a càrrec del sistema, de conformitat amb el que disposa l'Ordre IET/843/2012, de 25 d'abril.

La Comissió referida ha d'utilitzar la informació relativa a les mitjanes anuals del nombre de subministraments connectats a les xarxes de distribució de les empreses distribuïdores i del nombre de clients de les empreses comercialitzadores corresponent a l'últim any mòbil disponible, i ha de publicar a la seva pàgina web aquesta informació així com la relació de grups de societats o, si s'escau, societats, que compleixin el requisit que preveu l'article 8 esmentat.

Disposició transitòria segona. *Liquidació a compte de retribució durant el segon període retributiu de 2013 per a les activitats de transport i distribució.*

Fins a l'aprovació de les retribucions del segon període regulador de 2013 a què fan referència els articles 4.1 i 5.1 les quantitats meritades a compte que s'han de considerar provisionalment en les liquidacions de les retribucions del segon període són, per a cadascuna de les empreses de distribució i transport, la part proporcional de la retribució que figuri en la proposta de retribució a què fan referència el segon paràgraf de l'assenyalat article 4.1 i el segon paràgraf de l'assenyalat article 5.1.

Una vegada aprovades les ordres ministerials corresponents, s'han de liquidar les obligacions de pagament o, si s'escau, els drets de cobrament que resultin de la seva aplicació a càrrec de la següent liquidació que faci l'organisme encarregat d'aquestes amb posterioritat a la data en què s'aprovin les ordres esmentades. Aquestes quantitats tenen la consideració d'ingrés o cost liquidable del sistema als efectes previstos en el procediment de liquidació dels costos del sistema elèctric.

Disposició transitòria tercera. *Aplicació transitòria de l'article 4 del Reial decret llei 6/2009, de 30 d'abril, pel qual s'adopten determinades mesures en el sector energètic i s'aprova el bo social, del Reial decret 661/2007, de 25 de maig, pel qual es regula l'activitat de producció d'energia elèctrica en règim especial, i del Reial decret 1578/2008, de 26 de setembre, de retribució de l'activitat de producció d'energia elèctrica mitjançant tecnologia solar fotovoltaica per a instal·lacions posteriors a la data límit de manteniment de la retribució del Reial decret 661/2007, de 25 de maig, per a la tecnologia esmentada.*

1. No obstant el que estableix la disposició derogatòria única.2, el que preveuen l'article 4 del Reial decret llei 6/2009, de 30 d'abril, pel qual s'adopten determinades mesures en el sector energètic i s'aprova el bo social, el Reial decret 661/2007, de 25 de maig, pel qual es regula l'activitat de producció d'energia elèctrica en règim especial, i el Reial decret 1578/2008, de 26 de setembre, de retribució de l'activitat de producció d'energia elèctrica mitjançant tecnologia solar fotovoltaica per a instal·lacions posteriors a

la data límit de manteniment de la retribució del Reial decret 661/2007, de 25 de maig, per a la tecnologia esmentada, s'ha d'aplicar amb caràcter transitori fins a l'aprovació de les disposicions necessàries per a l'aplicació plena del Reial decret a què fa referència la disposició final segona del present Reial decret llei, a excepció de l'article 28 i del percentatge de bonificació per compliment en el rang del factor de potència entre 0,995 inductiu i 0,995 capacitiu que recull l'annex V del Reial decret 661/2007, de 25 de maig.

2. L'organisme encarregat de la liquidació ha d'abonar, amb caràcter de pagament a compte, els conceptes liquidables meritats per les instal·lacions de règim especial, i les de règim ordinari amb règim retributiu primat a l'empara del Reial decret 661/2007, de 25 de maig, en aplicació del que preveuen els reials decrets referits.

Els drets de cobrament o les obligacions de pagament resultants de l'aplicació de la metodologia que s'estableixi en virtut del que preveu la disposició final segona, a l'energia produïda des de l'entrada en vigor del present Reial decret llei fins a l'entrada en vigor de les disposicions necessàries per a l'aplicació plena del nou règim retributiu, els ha de liquidar l'organisme encarregat d'aquestes en les sis liquidacions posteriors a l'entrada en vigor de les disposicions esmentades. Aquestes liquidacions han de correspondre, en tot cas, al mateix exercici i les quantitats tenen la consideració de cost o ingrés liquidable del sistema, segons correspongui, als efectes previstos en el procediment de liquidació dels costos del sistema elèctric.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior en tot el que contradiguin el que disposa aquest Reial decret llei o s'hi oposin.

2. Queden derogats expressament:

a) El Reial decret 661/2007, de 25 de maig, pel qual es regula l'activitat de producció d'energia elèctrica en règim especial.

b) El Reial decret 1578/2008, de 26 de setembre, de retribució de l'activitat de producció d'energia elèctrica mitjançant tecnologia solar fotovoltaica per a instal·lacions posteriors a la data límit de manteniment de la retribució del Reial decret 661/2007, de 25 de maig, per a la tecnologia esmentada.

c) L'article 4, la disposició addicional primera i l'apartat 2 de la disposició transitòria cinquena del Reial decret llei 6/2009, de 30 d'abril, pel qual s'adopten determinades mesures en el sector energètic i s'aprova el bo social.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.13a i 25a de la Constitució, que atribueixen a l'Estat competència exclusiva en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i bases del règim energètic i miner, respectivament.

No obstant això, la disposició final cinquena es dicta a l'empara de l'article 149.1.14a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria d'hisenda general.

Disposició final segona. *Nou règim jurídic i econòmic de l'activitat de producció a partir de fonts d'energia renovables, cogeneració i residus amb règim econòmic primat.*

El Govern, a proposta del ministre d'Indústria, Energia i Turisme, ha d'aprovar un reial decret de regulació del règim jurídic i econòmic per a les instal·lacions de producció d'energia elèctrica a partir de fonts d'energia renovables, cogeneració i residus amb retribució primada que ha de modificar el model retributiu de les instal·lacions existents.

Aquest nou model s'ha d'ajustar als criteris que preveu l'article 30 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, introduïts pel present Reial decret llei, i és aplicable des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

No obstant això, el règim retributiu específic que s'estableixi per a les instal·lacions de tecnologia solar termoelèctrica adjudicatàries del règim que preveu la disposició addicional tercera del Reial decret 1565/2010, de 19 de novembre, pel qual es regulen i modifiquen determinats aspectes relatius a l'activitat de producció d'energia elèctrica en règim especial, ha d'estar compost per un únic terme a l'operació el valor del qual ha de ser el resultant de l'oferta econòmica per a les que siguin adjudicatàries.

Disposició final tercera. *Modificació del Reial decret 325/2008, de 29 de febrer, pel qual s'estableix la retribució de l'activitat de transport d'energia elèctrica per a instal·lacions posades en servei a partir de l'1 de gener de 2008.*

El Reial decret 325/2008, de 29 de febrer, pel qual s'estableix la retribució de l'activitat de transport d'energia elèctrica per a instal·lacions posades en servei a partir de l'1 de gener de 2008, queda modificat en els termes següents:

U. L'article 4.1 queda redactat de la manera següent:

«1. El valor reconegut definitiu de la inversió de l'element d'immobilitzat (VI) de cada instal·lació autoritzada, quan aquest resulti d'aplicar els valors unitaris de referència que el Govern determini per reglament, s'ha de calcular com la suma del valor real de la inversió efectuada, degudament auditada, més el 50 per cent de la diferència entre el resultat de l'aplicació dels valors unitaris que es determinin i el valor real esmentat. Aquest càlcul s'ha de fer tant si la diferència és positiva com si és negativa. A més, en cas de resultar una diferència negativa s'ha d'aportar una auditoria tècnica que justifiqui que els costos incorreguts són superiors als valors unitaris per les seves especials característiques.

Els valors unitaris de referència s'han de determinar d'acord amb els valors mitjans representatius del cost de les infraestructures el disseny tècnic i les condicions operatives de les quals s'adaptin als estàndards utilitzats en el sistema elèctric.

Els valors unitaris de referència calculats per al sistema peninsular són únics per a tot el territori espanyol, sense perjudici del que disposa el paràgraf següent.

Per ordre del ministre d'Indústria, Energia i Turisme s'han d'establir els valors unitaris de referència per a les instal·lacions que tinguin consideració de xarxa de transport en els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars. Com a conseqüència de les característiques singulars derivades de la seva ubicació territorial aquests valors unitaris poden ser diferents per a cadascun dels sistemes o subsistemes que es determinin a aquests efectes, si bé són únics en cadascun d'aquests subsistemes.

Per al càlcul dels valors d'inversió reals, es descompten els impostos indirectes en els quals la normativa fiscal vigent prevegi la seva exempció o devolució. Així mateix, es descompten les subvencions percebudes de les administracions públiques, i si s'escau les instal·lacions finançades i cedides per tercers. En el cas de les subvencions provinents d'organismes de la Unió Europea, es descompta el 90 per cent de l'import percebut.

En l'aprovació del projecte d'execució s'han d'especificar els paràmetres necessaris per al càlcul dels valors unitaris de referència dels costos d'inversió i dels costos d'operació i manteniment.»

Dos. L'últim paràgraf de l'article 4.2 passa a tenir la redacció següent:

«La revisió dels valors unitaris s'efectua cada quatre anys. L'esmentada revisió s'ha de fer d'acord amb els valors mitjans representatius del cost de les infraestructures el disseny tècnic i les condicions operatives de les quals s'adaptin als estàndards utilitzats en el sistema elèctric nacional. Els esmentats valors són únics per a tot el territori peninsular i per a cadascun dels sistemes o subsistemes que es determinin a aquests efectes.»

Tres. L'article 6.5 passa a tenir la redacció següent:

«5. Una vegada coneguts els valors definitius d'inversió real, el ministre d'Indústria, Energia i Turisme ha d'establir la retribució definitiva a percebre per cadascuna de les empreses titulars d'instal·lacions de transport d'energia elèctrica. L'organisme liquidador, en la liquidació immediatament posterior a la data de l'aprovació, ha de liquidar les diferències entre les retribucions a compte i definitiva, des de la data en què es van meritjar.»

Disposició final quarta. *Revisió de preus dels peatges d'accés d'energia elèctrica.*

Sense perjudici del que disposa l'article 9 d'aquest Reial decret llei, el ministre d'Indústria, Energia i Turisme ha d'aprovar, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, i en el termini màxim d'un mes a comptar de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, una revisió dels preus dels termes de potència i dels termes d'energia activa dels peatges d'accés a les xarxes que defineixen la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, i la seva normativa de desplegament.

Disposició final cinquena. *Modificació de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.*

La Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, queda modificada de la manera següent:

U. Es modifica l'article 84, que queda redactat de la manera següent:

«Article 84. *Tipus impositius.*

1. L'impost s'exigeix d'acord amb els epígrafs següents:

Epígraf 1.1: Carbó destinat a usos amb finalitats professionals sempre que no s'utilitzi en processos de cogeneració i generació directa o indirecta d'energia elèctrica: 0,15 euros per gigajoule.

Als efectes del que preveu aquest epígraf es considera carbó destinat a usos amb finalitats professionals els subministraments de carbó efectuats per al seu consum en plantes i instal·lacions industrials, amb exclusió del que s'utilitzi per produir energia tèrmica útil l'aprofitament final de la qual es produeixi en establiments o locals que no tinguin la condició de plantes o instal·lacions industrials. Així mateix, té la consideració de carbó destinat a usos amb finalitats professionals el carbó utilitzat en cultius agrícoles.

Epígraf 1.2: Carbó destinat a altres usos: 0,65 euros per gigajoule.

2. En els subministraments de carbó destinat a ser utilitzat en una planta de cogeneració d'energia elèctrica i energia tèrmica útil, subjecta al requisit d'acreditació del compliment del rendiment elèctric equivalent a què es refereix la normativa de desplegament de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, s'apliquen els tipus impositius que regulen els epígrafs 1.1 i 1.2 de l'apartat 1 d'aquest article en funció del percentatge de carbó que correspongui imputar a la producció d'electricitat mesurada en borns d'alternador i a l'energia tèrmica útil, de conformitat amb el procediment que s'estableixi reglamentàriament.»

Dos. S'afegeix un paràgraf a l'apartat 1 de l'article 85, que queda redactat de la manera següent:

«En els subministraments de carbó efectuats en els termes de l'article 84.2 de la Llei, els subjectes passius que hagin fet repercutir l'import de les quotes meritades en funció d'un percentatge provisional comunicat pels titulars de centrals de cogeneració d'electricitat i energia tèrmica útil, han de regularitzar l'import de les

quotes repercutides de conformitat amb el percentatge definitiu de destinació del carbó, una vegada conegut, mitjançant el procediment que s'estableixi reglamentàriament.»

Tres. Es modifica l'article 87, que queda redactat de la manera següent:

«Article 87. *Infraccions i sancions.*

1. En els subministraments de carbó efectuats amb aplicació del tipus impositiu que estableix l'epígraf 1.1 de l'article 84, constitueix una infracció tributària greu comunicar dades falses o inexactes als subjectes passius, quan d'això es derivi la repercussió de quotes inferiors a les procedents.

La base de la sanció és la diferència entre les quotes que s'hagin hagut de fer repercutir i les efectivament repercutides.

La sanció consisteix en una multa pecuniària proporcional del 50 per cent.

2. La resta d'infraccions tributàries en aquest impost es qualifiquen i sancionen de conformitat amb el que disposa la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.»

Disposició final sisena. *Modificació de la Llei 3/2013, de 3 de juny, de creació de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.*

S'afegeix un apartat 3 a la disposició addicional vuitena de la Llei 3/2013, de 3 de juny, de creació de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, amb la redacció següent:

«3. En el sector elèctric i d'hidrocarburs: conèixer la presa de participacions en el sector energètic.»

Disposició final setena. *No-increment de despesa.*

La creació dels registres que preveu aquest Reial decret llei no suposa increment de la despesa pública, i les despeses derivades del seu funcionament s'han d'imputar al pressupost de despesa del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme al qual s'adscriuen.

Disposició final vuitena. *Modificació de disposicions reglamentàries.*

1. Les determinacions incloses en normes reglamentàries que són objecte de modificació per aquest Reial decret llei es poden modificar per normes del rang reglamentari corresponent a la norma en què figuren.

2. Així mateix, s'habilita el ministre d'Indústria, Energia i Turisme a modificar i desplegar el contingut dels articles 4, 5 i 7 i dels annexos d'aquest Reial decret llei.

Disposició final novena. *Habilitació normativa i desplegament reglamentari.*

Es faculden el Govern i el ministre d'Indústria, Energia i Turisme per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució del que estableix aquest Reial decret llei.

En particular, s'autoritza el Govern per modificar la indexació de la retribució de les diferents activitats regulades del sector elèctric.

Disposició final desena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 12 de juliol de 2013.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY

ANNEX I

Metodologia de càlcul de la retribució de l'activitat de distribució durant el segon període de l'any 2013

1. La retribució del segon període de l'any 2013 corresponent a l'empresa distribuïdora i es calcula d'acord amb l'expressió següent:

$$R_{2p-2013}^i = RI_{2p-2013}^i + ROM \& OCD_{2p-2013}^i + Q_{2013}^i + P_{2013}^i \text{ on:}$$

$R_{2p-2013}^i$; és la retribució reconeguda per l'exercici de l'activitat de distribució a l'empresa distribuïdora i en el segon període de l'any 2013, associada als actius en servei l'any 2011.

$RI_{2p-2013}^i$; és la retribució per inversió reconeguda a l'empresa distribuïdora i en el segon període de l'any 2013, associada als actius en servei l'any 2011.

$ROM \& OCD_{2p-2013}^i$: és la retribució per operació, manteniment i altres costos de distribució reconeguda a l'empresa distribuïdora i en el segon període de 2013 associada als actius en servei l'any 2011.

Q_{2013}^i és l'incentiu o la penalització a la qualitat del servei repercutit a l'empresa distribuïdora i amb més de 100.000 clients connectats a les seves xarxes l'any 2013 associat als valors obtinguts durant l'any 2011.

P_{2013}^i és l'incentiu o la penalització per la reducció de pèrdues repercutit a l'empresa distribuïdora i amb més de 100.000 clients connectats a les seves xarxes l'any 2013 associat als valors obtinguts durant l'any 2011.

2. La retribució per inversió reconeguda a l'empresa distribuïdora i en el segon període de l'any 2013 es calcula d'acord amb l'expressió següent:

$$RI_{2p-2013}^i = \left(\frac{IBR_{2013}^i}{VU^i} + INR_{2013}^i \cdot TRF \right) \cdot \omega_{2p-2013}; \text{ on el primer terme és l'amortització lineal de}$$

l'actiu i el segon és un terme de retribució financera del valor net dels actius i al seu torn tots dos estan afectats per un paràmetre per limitar-ne els efectes al segon període regulador de 2013.

En l'expressió anterior:

$\omega_{2p-2013}$; paràmetre que expressa el quocient entre el nombre de dies des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei fins al final de l'any 2013 i el nombre total de dies de l'any esmentat.

VU^i Vida útil regulatòria mitjana de les instal·lacions de l'empresa distribuïdora i.

TRF és la taxa de retribució financera del segon període retributiu de 2013 que s'ha definit a l'article 6.2 d'aquest Reial decret llei.

IBR_{2013}^i És l'immobilitzat brut amb dret a retribució a càrrec del sistema elèctric l'any 2013, i per tant descomptat el valor d'instal·lacions finançades i cedides per tercers, de l'empresa distribuïdora i associat a les instal·lacions que estan en servei l'any 2011 i que no han superat la seva vida útil regulatòria l'any esmentat.

INR_{2013}^i És l'immobilitzat net amb dret a retribució a càrrec del sistema elèctric l'any 2013 de l'empresa distribuïdora i associat a les instal·lacions que estan en servei l'any 2011 i que no han superat la seva vida útil regulatòria l'any esmentat.

3. Per al càlcul de l'immobilitzat brut amb dret a retribució a càrrec del sistema elèctric de l'empresa distribuïdora i associat a les instal·lacions en servei l'any 2011 i que no han superat la vida útil l'any esmentat IBR_{2013}^i s'utilitza la formulació següent:

Aquest terme es calcula per aplicació de l'expressió següent:

$$IBR_{2013}^i = \frac{R_{2013}^i \cdot (1 - \alpha^i) \cdot VU^i}{1 + (VR^i \cdot TR)}; \text{ on}$$

R_{2013}^i És la retribució a l'activitat de distribució reconeguda a l'empresa distribuïdora d'energia elèctrica i sense incentius de qualitat i reducció de pèrdues per raó dels actius posats en servei fins a l'any 2011. Aquesta retribució es correspon amb la que figura per a cada empresa en l'Ordre IET/221/2013, de 14 de febrer.

α^i És un coeficient que reflecteix per a cadascuna de les empreses de distribució quina quantitat en base u de retribució es destina a retribuir els costos d'operació i manteniment i altres costos de distribució en què incorrin les empreses, a excepció dels costos de naturalesa comercial. El valor d'aquest paràmetre s'obté prenent com a base la informació regulatòria de costos.

VR^i És la vida residual de les instal·lacions de l'empresa distribuïdora i.

TR: taxa de retribució calculada d'acord amb l'article 7 del Reial decret 222/2008, de 15 de febrer, amb base en la metodologia establerta per la Comissió Nacional d'Energia l'any 2008 prenent les dades a 31 de desembre de 2011.

Una vegada calculat el terme d'immobilitzat brut amb dret a retribució a càrrec del sistema elèctric l'any 2013, IBR_{2013}^i , l'immobilitzat net amb dret a retribució a càrrec del sistema elèctric de l'any 2013, INR_{2013}^i , es calcula d'acord amb l'expressió següent:

$$INR_{2013}^i = IBR_{2013}^i \cdot \frac{VR^i}{VU^i}$$

4. La retribució per operació, manteniment i altres costos de distribució reconeguda a l'empresa distribuïdora i en el segon període de 2013 del període regulador associada als actius en servei l'any 2011 es calcula d'acord amb l'expressió següent:

$$ROM \& OCD_{2p-2013}^i = \alpha^i \cdot R_{2013}^i \cdot \varphi_{O\&M} \cdot \omega_{2p-2013}; \text{ on:}$$

R_{2013}^i , $\omega_{2p-2013}$ i α^i són els termes assenyalats anteriorment.

$\varphi_{O\&M}$ és el factor d'eficiència de l'operació i el manteniment. Amb la finalitat d'impulsar l'eficiència en la gestió de l'operació i el manteniment i com a conseqüència del caràcter de monopoli natural de l'activitat, s'introdueix un factor d'eficiència que afecta la retribució per operació i manteniment. Aquest factor d'eficiència en l'operació i el manteniment pren un valor de 0,97.

5. El càlcul de l'incentiu a la millora de la qualitat i de l'incentiu a la reducció de pèrdues es fa d'acord amb l'Ordre ITC/3801/2008, de 26 de desembre, per la qual es revisen les tarifes elèctriques a partir de l'1 de gener de 2009, i amb l'Ordre ITC/2524/2009, de 8 de setembre, per la qual es regula el mètode de càlcul de l'incentiu o penalització per a la reducció de pèrdues que s'ha d'aplicar a la retribució de la distribució per a cadascuna de les empreses distribuïdores d'energia elèctrica.

ANNEX II

Metodologia de càlcul de la retribució de l'activitat de distribució a partir de 2014

1. La retribució anual de l'activitat de distribució reconeguda al distribuïdor i a partir de l'any 2014 es determina mitjançant les fórmules següents:

$$R_n^i = RI_n^i + ROM \& OCD_n^i + Q_n^i + P_n^i ; \text{ on:}$$

RI_n^i És la retribució per inversió reconeguda a l'empresa distribuïdora i l'any n associada als actius en servei l'any n-2.

$ROM \& OCD_n^i$ És la retribució per operació, manteniment i altres costos de distribució reconeguda a l'empresa distribuïdora i l'any n associada als actius en servei l'any n-2.

Q_n^i És l'incentiu o la penalització a la qualitat del servei repercutit a l'empresa distribuïdora i amb més de 100.000 clients connectats a les seves xarxes l'any n associat als valors obtinguts durant l'any n-2.

P_n^i És l'incentiu o la penalització per la reducció de pèrdues repercutit a l'empresa distribuïdora i amb més de 100.000 clients connectats a les seves xarxes l'any n associat als valors obtinguts durant l'any n-2.

2. La retribució per inversió reconeguda a l'empresa distribuïdora i l'any n associada als actius en servei l'any n-2 es calcula d'acord amb l'expressió següent:

$$RI_n^i = \frac{IBR_n^i}{VU^i} + INR_n^i \cdot TRF ; \text{ on el primer terme és l'amortització lineal de l'actiu i el segon és}$$

un terme de retribució financera del valor net dels actius.

TRF és la taxa de retribució financera del segon període retributiu de 2013 que s'ha definit a l'article 6.3.

Per al càlcul dels termes anteriors, es calcula IBR_n^i d'acord amb la formulació següent:

$$IBR_n^i = IBR_{n-1}^i + \gamma^i \cdot \delta_{n-2}^i \cdot \Delta INV_{n-2}^i - IB_Tot_Amort_{n-3}^i ; \text{ on:}$$

IBR_n^i És l'immobilitzat brut amb dret a retribució a càrrec del sistema elèctric l'any n de l'empresa distribuïdora i.

IBR_{n-1}^i És l'immobilitzat brut amb dret a retribució a càrrec del sistema elèctric l'any n-1 de l'empresa distribuïdora i.

$IB_Tot_Amort_{n-3}^i$ És el valor de l'amortització regulatòria corresponent als actius totalment amortitzats durant el transcurs de l'any n-3 aquell any i que per tant ha superat la seva vida útil regulatòria durant l'any esmentat.

ΔINV_{n-2}^i És el volum total d'inversió auditada de l'empresa distribuïdora i l'any n-2.

γ^i És el coeficient d'eficiència de la inversió per a l'empresa distribuïdora i associat a eficiència inversora de l'empresa distribuïdora.

δ_{n-2}^i És un coeficient en base u que reflecteix per a l'empresa de distribució i el complement a u del volum d'instal·lacions posades en servei l'any n-2 han estat finançades i cedides per tercers.

Per al càlcul de la retribució financera, INR_n^i és el valor de l'immobilitzat net amb dret a retribució a càrrec del sistema elèctric reconegut a l'empresa distribuïdora i l'any n i que per tant recull el valor net retributiu del seu immobilitzat l'any n-2. Aquest valor es calcula prenent:

$$INR_n^i = INR_{n-1}^i + \gamma^i \cdot \delta_{n-2}^i \cdot \Delta INV_{n-2}^i - Amort_{n-3}^i ; \text{ on:}$$

INR_n^i És el valor de l'immobilitzat net amb dret a retribució a càrrec del sistema elèctric reconegut a l'empresa distribuïdora i l'any n.

INR_{n-1}^i És el valor de l'immobilitzat net amb dret a retribució a càrrec del sistema elèctric reconegut a l'empresa distribuïdora i l'any n-1.

$Amort_{n-3}^i$ És el valor de l'amortització regulatòria de l'any n-3 corresponent a tots els actius en servei l'esmentat any n-3. Aquest valor es correspon amb la retribució percebuda en concepte de retribució per amortització l'any n-1.

γ^i i δ_{n-2}^i Són els paràmetres assenyalats anteriorment.

3. La retribució per operació, manteniment i altres costos de distribució reconeguda a l'empresa distribuïdora i l'any n associada als actius en servei l'any n-2 es calcula d'acord amb l'expressió següent:

$$ROM \ \& \ OCD_n^i = ROM \ \& \ OCD_{n-1}^i \cdot (1 + IAOM \ \& \ OCD_{n-2}) + \lambda_{n-2}^i \cdot \Delta INV_{n-2}^i$$

$ROM \ \& \ OCD_{n-1}^i$ És la retribució per operació, manteniment i altres costos de distribució reconeguda a l'empresa distribuïdora i l'any n-1.

λ_{n-2}^i És un coeficient que reflecteix per a l'empresa distribuïdora i quina quantitat en base u representa la retribució per operació, manteniment i altres costos de distribució sobre el volum d'inversió portada a terme l'any n-2. En el càlcul d'aquest coeficient s'ha de tenir en compte quina part de les inversions efectuades es destina a renovació. Així mateix, aquest coeficient internalitza el factor d'eficiència de l'operació i el manteniment que assenjala l'annex I.

$IAOM \& OCD_{n-2}$ És l'índex d'actualització de la retribució per operació, manteniment i altres costos de l'any n-2. Aquest índex es calcula com:

$$IAOM \& OCD_{n-2} = 0,2 \cdot \left(\frac{IPC_{n-2} - 0,8}{100} \right) + 0,8 \cdot \left(\frac{IPRI_{n-2} - 0,4}{100} \right); \text{ on:}$$

IPC_{n-2} És el valor més baix de la variació de l'índex de preus de consum a impostos constants sense aliments no elaborats ni productes energètics de l'any n-2.

$IPRI_{n-2}$ És el valor més baix de la variació de l'índex de preus industrials de béns d'equip de l'any n-2.

4. El càlcul dels incentius de millora de la qualitat i de la reducció de pèrdues es fa d'acord amb l'Ordre ITC/3801/2008, de 26 de desembre, i l'Ordre ITC/2524/2009, de 8 de setembre.

ANNEX III**Metodologia de càlcul de la retribució de l'activitat de transport durant el segon període de l'any 2013**

1. La retribució del segon període de l'any 2013 corresponent a l'empresa titular d'instal·lacions de transport i es calcula d'acord amb l'expressió següent:

$$R_{2p-2013}^i = R_{pre-1998}^i + R_{1998-2007}^i + R_{2008-2011}^i + ID_{2013}^i \quad \text{on:}$$

$R_{2p-2013}^i$; és la retribució reconeguda a l'empresa i en el segon període de l'any 2013, que transcorre des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei fins al final de l'any 2013, per l'exercici de l'activitat de transport associat a totes les instal·lacions en servei l'any 2011.

$R_{pre-1998}^i$; és la retribució reconeguda a l'empresa i en el segon període de l'any 2013, que transcorre des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei fins al final de l'any 2013, per l'exercici de l'activitat de transport associat a totes les instal·lacions posades en servei amb anterioritat a 1998 i que encara estan en servei l'any 2011.

$R_{1998-2007}^i$; és la retribució reconeguda a l'empresa i en el segon període de l'any 2013, que transcorre des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei fins al final de l'any 2013, per l'exercici de l'activitat de transport associat a totes les instal·lacions posades en servei entre l'1 de gener de 1998 i el 31 de desembre de 2007 inclusivament i que encara estan en servei l'any 2011.

$R_{2008-2011}^i$; és la retribució reconeguda a l'empresa i en el segon període de l'any 2013, que transcorre des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei fins al final de l'any 2013, per l'exercici de l'activitat de transport associat a totes les instal·lacions posades en servei entre l'1 de gener de 2008 i el 31 de desembre de 2011 inclusivament i que encara estan en servei l'any 2011.

ID_{2013}^i Incentiu de disponibilitat de l'empresa transportista i a percebre l'any 2013 associat al grau de disponibilitat ofert per les seves instal·lacions de transport l'any 2011.

2. Per a la determinació de la retribució a percebre per cadascuna de les empreses titulars d'instal·lacions de transport per les instal·lacions posades en servei amb anterioritat a 1998, s'aplica la formulació següent:

$$R_{pre-1998}^i = RI_{pre-1998}^i + ROM_{pre-1998}^i \quad \text{on:}$$

$RI_{pre-1998}^i$; és la retribució a la inversió reconeguda a l'empresa i en el segon període de l'any 2013, que transcorre des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei fins a finals d'any, per l'exercici de l'activitat de transport associat a totes les instal·lacions posades en servei amb anterioritat a 1998 i que encara estan en servei l'any 2011.

$ROM_{2p-2013}^i$; és la retribució per operació i manteniment reconeguda a l'empresa i en el segon període de l'any 2013, que transcorre des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei fins a finals d'any, per l'exercici de l'activitat de transport associat a totes les instal·lacions posades en servei amb anterioritat a 1998 i que encara estan en servei l'any 2011.

2.a) Per al càlcul de $RI_{2p-2013}^i$ s'aplica l'expressió següent:

$$RI_{2p-2013}^i = \left(\frac{IBR_{pre-1998}^{2013}}{VU^i} + INR_{pre-1998}^{2013} \cdot TRF \right) \cdot \omega_{2p-2013}$$

En l'expressió anterior :

$\omega_{2p-2013}$; paràmetre que expressa el quocient entre el nombre de dies des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei fins al final de l'any 2013 i el nombre total de dies de l'any esmentat.

VU^i Vida útil regulatòria mitjana de les instal·lacions de l'empresa transportista i.

TRF és la taxa de retribució financera del segon període retributiu de 2013 que s'ha definit a l'article 6.2 d'aquest Reial decret llei.

$IBR_{pre-1998}^{2013}$ És l'immobilitzat brut amb dret a retribució a càrrec del sistema elèctric l'any 2013, i per tant descomptat el valor d'instal·lacions finançades i cedides per tercers, de l'empresa transportista i associat a totes les instal·lacions posades en servei amb anterioritat a 1998 que estan en servei l'any 2011 i que no han superat la seva vida útil regulatòria l'any esmentat.

Per al càlcul de l'immobilitzat brut amb dret a retribució a càrrec del sistema elèctric el 2013 de l'empresa titular d'instal·lacions de transport i associat a totes les instal·lacions posades en servei amb anterioritat a 1998 que estan en servei l'any 2011 i que no han superat la vida útil l'any esmentat $IBR_{pre-1998}^{2013}$ s'utilitza la formulació següent:

$$IBR_{pre-1998}^{2013} = \frac{R_{pre-1998}^{2013} \cdot \alpha_{pre-1998}^i \cdot VU^i}{1 + (VR_{pre-1998}^i \cdot TRH_{pre-1998})} ; \text{ on:}$$

$R_{pre-1998}^{2013}$ És la part de la retribució que figura en l'Ordre IET/221/2013, de 14 de febrer, de l'empresa transportista i associat a totes les instal·lacions posades en servei amb anterioritat a 1998 i que encara estan en servei l'any 2011.

$\alpha_{pre-1998}^i$ És un coeficient que reflecteix per a cadascuna de les empreses titulars d'instal·lacions de transport i respecte a la retribució vinculada a les instal·lacions posades en servei amb anterioritat a 1998 i que encara estan en servei l'any 2011 quina quantitat en base u de la retribució es destina a retribuir la inversió.

$VR_{pre-1998}^i$ És la vida residual mitjana a 31 de desembre de 2011 de les instal·lacions de l'empresa i posades en servei amb anterioritat a 1998 i que encara estan en servei l'any 2011.

$TRH_{pre-1998}$: taxa de retribució històrica aplicada per al càlcul de l'immobilitzat brut amb dret a retribució a càrrec del sistema elèctric de les instal·lacions posades en servei l'any amb anterioritat a l'any 1998. Aquest paràmetre pren el mateix valor que es va prendre com a taxa de retribució per a les instal·lacions posades en servei l'any 1998 d'acord amb la metodologia establerta pel Reial decret 2819/1998, de 23 de desembre.

$INR_{pre-1998}^{i, 2013}$ És l'immobilitzat net amb dret a retribució a càrrec del sistema elèctric de l'empresa transportista i l'any 2013, i per tant descomptat el valor d'instal·lacions finançades i cedides per tercers, de l'empresa transportista i associat a totes les instal·lacions posades en servei amb anterioritat a 1998 que estan en servei l'any 2011 i que no han superat la seva vida útil regulatòria l'any esmentat. Una vegada calculat el terme d'immobilitzat brut amb dret a retribució a càrrec del sistema elèctric, $IBR_{pre-1998}^{i, 2013}$, l'immobilitzat net amb dret a retribució a càrrec del sistema elèctric de 2013, $INR_{pre-1998}^{i, 2013}$, es

calcula d'acord amb l'expressió següent: $INR_{pre-1998}^{i, 2013} = IBR_{pre-1998}^{i, 2013} \cdot \frac{VR_{pre-1998}^i}{VU^i}$

2.b) Per al càlcul de la retribució de l'operació i el manteniment percebut per cada empresa transportista i l'any 2013 per raó de les instal·lacions posades en servei amb anterioritat a 1998 que estan en servei l'any 2011 i que no han superat la seva vida útil regulatòria l'any esmentat s'utilitza l'expressió següent:

$$ROM_{pre-1998}^i = (1 - \alpha_{pre-1998}^i) \cdot R_{pre-1998}^i \cdot \varphi_{O\&M} \cdot \omega_{2p-2013} ; \text{ on:}$$

$R_{pre-1998}^i$, $\omega_{2p-2013}$ i $\alpha_{pre-1998}^i$ són els termes assenyalats anteriorment.

$\varphi_{O\&M}$ Factor d'eficiència de l'operació i el manteniment. Amb la finalitat d'impulsar l'eficiència en la gestió de l'operació i el manteniment i com a conseqüència del caràcter de monopoli natural de l'activitat, s'introdueix un factor d'eficiència que afecta la retribució per operació i manteniment. Aquest factor d'eficiència en l'operació i el manteniment pren un valor de 0,97.

3. Per a la determinació de la retribució a percebre per cadascuna de les empreses titulars d'instal·lacions de transport per les instal·lacions posades en servei entre l'1 de gener de 1998 i el 31 de desembre de 2007 inclusivament i que encara estan en servei l'any 2011, s'aplica la formulació següent:

$$R_{1998-2007}^{i, 2p-2013} = RI_{1998-2007}^{i, 2p-2013} + ROM_{1998-2007}^{i, 2p-2013} \quad \text{on}$$

$RI_{1998-2007}^{i, 2p-2013}$; és la retribució a la inversió reconeguda a l'empresa i en el segon període de l'any 2013, que transcorre des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei fins a finals d'any, per l'exercici de l'activitat de transport associat a totes les instal·lacions posades en servei entre l'1 de gener de 1998 i el 31 de desembre de 2007 inclusivament i que encara estan en servei l'any 2011.

$ROM_{1998-2007}^{i, 2p-2013}$; és la retribució per operació i manteniment reconeguda a l'empresa i en el segon període de l'any 2013, que transcorre des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei fins a finals d'any, per l'exercici de l'activitat de transport associat a totes les instal·lacions posades en servei entre l'1 de gener de 1998 i el 31 de desembre de 2007 inclusivament i que encara estan en servei l'any 2011.

- 3.a) Per al càlcul de $RI_{1998-2007}^{i, 2p-2013}$ s'aplica l'expressió següent:

$$RI_{1998-2007}^{i, 2p-2013} = \left(\frac{IBR_{1998-2007}^{i, 2013}}{VU^i} + INR_{1998-2007}^{i, 2013} \cdot TRF \right) \cdot \omega_{2p-2013}$$

En l'expressió anterior :

$\omega_{2p-2013}$; VU^i i TRF són els termes definits anteriorment.

$IBR_{1998-2007}^{i, 2013}$ És l'immobilitzat brut amb dret a retribució a càrrec del sistema elèctric l'any 2013, i per tant descomptat el valor d'instal·lacions finançades i cedides per tercers, de l'empresa transportista i associat a totes les instal·lacions posades en servei entre l'1 de gener de 1998 i el 31 de desembre de 2007 inclusivament que estan en servei l'any 2011 i que no han superat la seva vida útil regulatòria l'any esmentat.

Per al càlcul de l'immobilitzat brut amb dret a retribució a càrrec del sistema elèctric el 2013 de l'empresa titular d'instal·lacions de transport i associat a totes les instal·lacions posades en servei entre l'1 de gener de 1998 i el 31 de desembre de 2007 inclusivament que estan en servei l'any 2011 i que no han superat la vida útil l'any esmentat s'utilitza la formulació següent:

$$IBR_{1998-2007}^{i, 2013} = \frac{R_{1998-2007}^{i, 2013} \cdot \alpha_{1998-2007}^i \cdot VU^i}{1 + (VR_{1998-2007}^i \cdot TRH_{1998-2007})}; \text{ on:}$$

$R_{1998-2007}^{i, 2013}$ És la part de la retribució que figura en l'Ordre IET/221/2013, de 14 de febrer, de l'empresa transportista i associada a totes les instal·lacions posades en servei entre l'1 de gener de 1998 i el 31 de desembre de 2007 inclusivament que estan en servei l'any 2011 i que no han superat la vida útil l'any esmentat.

$\alpha_{1998-2007}^i$ És un coeficient que reflecteix per a cadascuna de les empreses titulars d'instal·lacions de transport i respecte a la retribució vinculada a les instal·lacions posades en servei entre l'1 de gener de 1998 i el 31 de desembre de 2007 inclusivament i que encara estan en servei l'any 2011 quina quantitat en base u de retribució es destina a retribuir la inversió.

$VR_{1998-2007}^i$ És la vida residual mitjana a 31 de desembre de 2011 de les instal·lacions posades en servei entre l'1 de gener de 1998 i el 31 de desembre de 2007 inclusivament i que encara estan en servei l'any 2011.

$TRH_{1998-2007}$: taxa de retribució històrica aplicada per al càlcul de l'immobilitzat brut amb dret a retribució a càrrec del sistema elèctric de les instal·lacions posades en servei entre l'1 de gener de 1998 i el 31 de desembre de 2007. Aquest paràmetre pren el valor mitjà que van prendre les taxes de retribució per a les instal·lacions posades en servei entre l'1 de gener de 1998 i el 31 de desembre de 2007 per aplicació de la metodologia establerta pel Reial decret 2819/1998, de 23 de desembre.

$INR_{1998-2007}^{i, 2013}$ És l'immobilitzat net amb dret a retribució a càrrec del sistema elèctric de l'empresa transportista i l'any 2013, i per tant descomptat el valor d'instal·lacions finançades i cedides per tercers, de l'empresa transportista i associat a totes les instal·lacions posades en servei entre l'1 de gener de 1998 i el 31 de desembre de 2007 que estan en servei l'any 2011 i que no han superat la seva vida útil regulatòria l'any esmentat. Una vegada calculat el terme d'immobilitzat brut amb dret a retribució a càrrec del sistema elèctric, $IBR_{1998-2007}^{i, 2013}$, l'immobilitzat net amb dret a retribució a càrrec del sistema elèctric de 2013, $INR_{1998-2007}^{i, 2013}$, es calcula d'acord amb l'expressió següent:

$$INR_{1998-2007}^{i, 2013} = IBR_{1998-2007}^{i, 2013} \cdot \frac{VR_{1998-2007}^i}{VU^i}$$

3.b) Per al càlcul de la retribució de l'operació i el manteniment a percebre per cada empresa transportista i l'any 2013 per raó de les instal·lacions posades en servei entre l'1 de gener de 1998 i el 31 de desembre de 2007 que estan en servei l'any 2011 i que no han superat la seva vida útil regulatòria l'any esmentat s'utilitza l'expressió següent:

$$ROM_{1998-2007}^{i, 2013} = (1 - \alpha_{1998-2007}^i) \cdot R_{1998-2007}^{i, 2013} \cdot \varphi_{O\&M} \cdot \omega_{2p-2013} ; \text{ on:}$$

$R_{1998-2007}^{i, 2013}$, $\omega_{2p-2013}$, $\alpha_{1998-2007}^i$ i $\varphi_{O\&M}$ són els termes assenyalats anteriorment.

4. Per a la determinació de la retribució a percebre per cadascuna de les empreses titulars d'instal·lacions de transport per les instal·lacions posades en servei entre l'1 de gener de 2008 i el 31 de desembre de 2011 inclusivament i que encara estan en servei l'any 2011, s'aplica la formulació següent:

$$R_{2008-2011}^{i, 2p-2013} = RI_{2008-2011}^{i, 2p-2013} + ROM_{2008-2011}^{i, 2p-2013} \quad \text{on:}$$

$RI_{2008-2011}^{i, 2p-2013}$; és la retribució a la inversió reconeguda a l'empresa i en el segon període de l'any

2013, que transcorre des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei fins a finals d'any, per l'exercici de l'activitat de transport associat a totes les instal·lacions posades en servei entre l'1 de gener de 2008 i el 31 de desembre de 2011 inclusivament i que encara estan en servei l'any 2011.

$ROM_{2008-2011}^{i, 2p-2013}$; és la retribució per operació i manteniment reconeguda a l'empresa i en el

segon període de l'any 2013, que transcorre des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei fins a finals d'any, per l'exercici de l'activitat de transport associat a totes les instal·lacions posades en servei entre l'1 de gener de 2008 i el 31 de desembre de 2011 inclusivament i que encara estan en servei l'any 2011.

4.a) Per al càlcul de $RI_{2008-2011}^{i, 2p-2013}$ s'aplica l'expressió següent:

$$RI_{2008-2011}^{i, 2p-2013} = \left(\frac{IBR_{2008-2011}^{i, 2013}}{VU^i} + INR_{2008-2011}^{i, 2013} \cdot TRF \right) \omega_{2p-2013}$$

En l'expressió anterior :

$\omega_{2p-2013}$; VU^i i TRF són els termes definits anteriorment.

$IBR_{2008-2011}^{i, 2013}$ És l'immobilitzat brut amb dret a retribució a càrrec del sistema elèctric l'any

2013, i per tant descomptat el valor d'instal·lacions finançades i cedides per tercers, de l'empresa transportista i associat a totes les instal·lacions posades en servei entre l'1 de gener de 2008 i el 31 de desembre de 2011 inclusivament que estan en servei l'any 2011 i que no han superat la seva vida útil regulatòria l'any esmentat.

Per al càlcul de l'immobilitzat brut amb dret a retribució a càrrec del sistema elèctric el 2013 de l'empresa titular d'instal·lacions de transport i associat a totes les instal·lacions posades en servei entre l'1 de gener de 2008 i el 31 de desembre de 2011 inclusivament que estan en servei l'any 2011 i que no han superat la vida útil l'any esmentat s'utilitza la formulació següent:

$$IBR_{2008-2011}^{i, 2013} = \frac{R_{2008-2011}^{i, 2013} \cdot \alpha_{2008-2011}^i \cdot VU^i}{1 + (VR_{2008-2011}^i \cdot TRH_{2008-2011})} \cdot \left(\frac{1}{(1 + TA)^{(VU - VR_{2008-2011}^i)}} \right); \text{ on:}$$

$R_{2008-2011}^{i, 2013}$ És la part de la retribució que figura en l'Ordre IET/221/2013, de 14 de febrer, de l'empresa transportista i associada a totes les instal·lacions posades en servei entre l'1 de gener de 2008 i el 31 de desembre de 2011 inclusivament que estan en servei l'any 2011 i que no han superat la vida útil l'any esmentat.

$\alpha_{2008-2011}^i$ És un coeficient que reflecteix per a cadascuna de les empreses titulars d'instal·lacions de transport i respecte a la retribució vinculada a les instal·lacions posades en servei entre l'1 de gener de 2008 i el 31 de desembre de 2011 inclusivament i que encara estan en servei l'any 2011 quina quantitat en base u de retribució es destina a retribuir la inversió.

TA: taxa d'actualització amb valor constant de 2,5 per cent.

$TRH_{2008-2011}$: taxa de retribució històrica aplicada per al càlcul de l'immobilitzat brut amb dret a retribució a càrrec del sistema elèctric de les instal·lacions posades en servei entre l'1 de gener de 2008 i el 31 de desembre de 2011 i que encara continuen en servei durant l'any 2011. Aquest paràmetre pren el valor mitjà que van prendre les taxes de retribució per a les instal·lacions posades en servei en el període esmentat per aplicació de la metodologia establerta pel Reial decret 325/2008, de 29 de febrer.

$VR_{2008-2011}^i$ És la vida residual mitjana a 31 de desembre de 2011 de les instal·lacions posades en servei entre l'1 de gener de 2008 i el 31 de desembre de 2011 inclusivament i que encara estan en servei l'any 2011.

$INR_{2008-2011}^{i, 2013}$ És l'immobilitzat net amb dret a retribució a càrrec del sistema elèctric de l'empresa transportista i l'any 2013, i per tant descomptat el valor d'instal·lacions finançades i cedides per tercers, de l'empresa transportista i associat a totes les instal·lacions posades en servei entre l'1 de gener de 2008 i el 31 de desembre de 2011 que estan en servei l'any 2011 i que no han superat la seva vida útil regulatòria l'any esmentat. Una vegada calculat el terme d'immobilitzat brut amb dret a retribució a càrrec del sistema elèctric, $IBR_{2008-2011}^{i, 2013}$, l'immobilitzat net amb dret a retribució a càrrec del sistema elèctric de 2013, $INR_{2008-2011}^{i, 2013}$, es calcula d'acord amb l'expressió següent:

$$INR_{2008-2011}^{i, 2013} = IBR_{2008-2011}^{i, 2013} \cdot \frac{VR_{2008-2011}^i}{VU^i}$$

4.b) Per al càlcul de la retribució de l'operació i el manteniment percebut per cada empresa transportista i l'any 2013 per raó de les instal·lacions posades en servei entre l'1 de gener de 2008 i el 31 de desembre de 2011 que estan en servei l'any 2011 i que no han superat la seva vida útil regulatòria l'any esmentat s'utilitza l'expressió següent:

$$ROM_{2008-2011}^i = (1 - \alpha_{2008-2011}^i) \cdot R_{2008-2011}^i \cdot \varphi_{O\&M} \cdot \omega_{2p-2013} ; \text{ on:}$$

$R_{2008-2011}^i$, $\omega_{2p-2013}$, $\alpha_{2008-2011}^i$ i $\varphi_{O\&M}$ són els termes assenyalats anteriorment.

ANNEX IV

Metodologia de càlcul de la retribució de l'activitat de transport a partir de 2014

1. La retribució anual de l'activitat de transport reconeguda al titular d'instal·lacions de transport i a partir de l'any 2014 es determina mitjançant les fórmules següents:

$$R_n^i = R_{pre-1998}^i + R_{1998-2007}^i + R_{2008-2011}^i + \sum_{\forall j \text{ post-2011}} R_{j,n}^i + ID_n^i \quad \text{on:}$$

R_n^i ; és la retribució reconeguda a l'empresa i l'any n per l'exercici de l'activitat de transport associat a totes les instal·lacions en servei l'any n-2.

$R_{pre-1998}^i$; és la retribució reconeguda a l'empresa i l'any n per l'exercici de l'activitat de transport associat a totes les instal·lacions posades en servei amb anterioritat a 1998 i que encara estan en servei l'any n-2.

$R_{1998-2007}^i$; és la retribució reconeguda a l'empresa i l'any n per l'exercici de l'activitat de transport associat a totes les instal·lacions posades en servei entre l'1 de gener de 1998 i el 31 de desembre de 2007 inclusivament i que encara estan en servei l'any n-2.

$R_{2008-2011}^i$; és la retribució reconeguda a l'empresa i l'any n per l'exercici de l'activitat de transport associat a totes les instal·lacions posades en servei entre l'1 de gener de 2008 i el 31 de desembre de 2011 inclusivament i que encara estan en servei l'any n-2.

ID_n^i Incentiu de disponibilitat de l'empresa transportista i a percebre l'any n associat al grau de disponibilitat ofert per les seves instal·lacions de transport l'any n-2.

$\sum_{\forall j \text{ post-2011}} R_{j,n}^i$ És la retribució reconeguda a l'empresa i l'any n, associada a totes les instal·lacions j posades en servei amb posterioritat a l'any 2011 i que encara estan en servei l'any n-2.

2. D'acord amb el Reial decret llei 13/2012, de 30 de març, la meritació de la retribució es produeix a partir de l'any m+2, on m és el de la posada en servei. La retribució meritada per cadascuna d'aquestes instal·lacions es calcula com:

$$R_{j,n}^i = RI_{j,n}^i + ROM_{j,n}^i ; \text{ on:}$$

$RI_{j,n}^i$ és la retribució a la inversió a percebre per la instal·lació j de l'empresa i l'any n i es calcula com:

$$R_{j,n}^i = \frac{VI_j}{VU_j} + (VI_j - (k-2) \cdot \frac{VI_j}{VU_j}) \cdot TRF; \text{ on:}$$

VU_j : vida útil regulatòria de la instal·lació j expressada en anys.

k és el nombre d'anys transcorreguts des de la posada en servei.

TRF és la taxa de retribució financera definida a l'article 6.3.

VI_j : valor reconegut de la inversió de la instal·lació j avaluat l'any de la seva posada en servei. Aquest valor es calcula com la suma del valor real de la inversió efectuada, degudament auditada, més el 50% de la diferència entre el resultat de l'aplicació dels valors unitaris i el valor real esmentat:

$$VI_j = VI_{j,real} + \frac{1}{2}(VI_{j,valor\ unitari} - VI_{j,real})$$

$ROM_{j,n}^i$ és la retribució en concepte d'operació i manteniment a percebre per la instal·lació de la xarxa de transport j l'any n, com a conseqüència d'haver estat en servei l'any n-2. Aquest valor es calcula per aplicació dels valors unitaris d'operació i manteniment a cadascun dels actius en servei.

3. Per al càlcul dels termes $R_{pre-1998}^i$, $R_{1998-2007}^i$ i $R_{2008-2011}^i$ es considera com si cadascun contingués una única instal·lació.

Per al càlcul de la retribució per inversió s'aplica la metodologia que assenyala el punt 2 del present annex prenent com a valor reconegut de la inversió el calculat a l'annex III. Així mateix es calcula el nombre d'anys transcorreguts des de la posada en servei en funció de la vida residual calculada a l'annex III.

Per al càlcul de la retribució per operació i manteniment l'any n per al conjunt d'instal·lacions posades en servei en cadascun dels períodes p anteriorment assenyalats $ROM_{periodoP}^i$, s'aplica

l'expressió següent:

$$ROM_{periodoP}^i = ROM_{periodoP}^i \cdot (1 + IAOM_{n-2});$$

On l'índex d'actualització es calcula com:

$$IAOM_{n-2} = 0,2 \cdot \left(\frac{IPC_{n-2} - 0,8}{100} \right) + 0,8 \cdot \left(\frac{IPRI_{n-2} - 0,4}{100} \right); \text{ on:}$$

IPC_{n-2} És el valor més baix de la variació de l'índex de preus de consum a impostos constants sense aliments no elaborats ni productes energètics de l'any n-2.

$IPRI_{n-2}$ És el valor més baix de la variació de l'índex de preus industrials de béns d'equip de l'any n-2.

4. S'utilitzen com a valors unitaris de referència per calcular el valor d'inversió i de retribució per operació i manteniment per a les instal·lacions de transport peninsulars posades en servei a partir de l'1 de gener de 2012, els que estableix l'Ordre ITC/368/2011, de 21 de febrer.

Els valors unitaris de referència per calcular el valor d'inversió i de retribució per operació i manteniment per a les instal·lacions de transport no peninsulars posades en servei a partir de l'1 de gener de 2012, són els que s'aprovin per a instal·lacions posades en servei a partir de 2008.

Aquests valors s'han d'actualitzar tant per a la inversió com per a l'operació i el manteniment amb l'índex $IAOM_{n-2}$ que assenyala el paràgraf anterior.